

د حضرت یشوع کتاب

پېژندگلو

د کتاب مقدس په اوله حصه کښې د تورات د پینځو کتابونو نه پس مختلفې صحیفې شاملې دی چې د هغوی په شروع کښې دیارلس تاریخی کتابونه دی، او د حضرت یشوع کتاب د دې تاریخی کتابونو اولنې کتاب دے او د دې ټولو کتابونو الهام هم د خدای پاک د طرفه دے. د حضرت یشوع په کتاب کښې هغه وعده پوره شوه کومه چې خدای پاک د حضرت ابراهیم علیه السلام سره کړې وه چې د هغه اولاد به په لوظ کړے شوی وطن کښې اوسېږي. حضرت یشوع خپل قوم له په جنگ کښې د فتحې طرف ته رهنمائی وکړه او د دولسو قبیلو تر مینځه یې زمکه تقسیم کړه. په دې کتاب کښې مونږ گورو چې څنگه خدای پاک د خپلو خلقو دپاره جنگ کوی او کله چې هغوی مضبوط وی حوصلې یې اوچتې وی او په خدای پاک مکمله بهروسه لری. حضرت یشوع خلقو ته منت کوی چې د خدای پاک سره وفادار پاتې شی او د هغه په حکمونو عمل وکړی او خلقو د هغه تعلیم ومنلو. بیا حضرت یشوع وفرمائیل چې، پاتې شوه زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د مالک خدای خدمت کوو. د حفظ کولو دپاره ۱:۷ آیت ”تکره او زپور اوسه او په هغه ټول شریعت عمل کوه چې زما خدمت کوونکی موسیٰ تا له درکړے دے. د هغې نه یو خوا بل خوا مه اوږه او بیا چې هر چرته هم ته

حئی نو کامیاب به پی.

د خُدائی پاک حضرت یسوع له د کنعان د فتح کولو حکم ورکول

۱ د مالک خُدائی خدمت کوونکی موسی د مرگ نه
پس مالک خُدائی د موسی مددگار د نون زوی یسوع سره
کلام وکړو. ۲ هغه وفرمائیل، ”زما خدمت کوونکے موسی
مړ دے نو اوس ته او اسرائیلیان تیار شی او د اردن د سیند
نه پورې غاړه هغه زمکې ته واوړی چې زه به پی تاسو له
درکوم. ۳ چې زه به هر هغه خدای تاسو له درکوم چې
چرته تاسو قدم ردی هم هغه شان لکه څنگه چې ما د موسی
سره وعده کړې وه. ۴ ستاسو علاقه به په جنوب کبني د
بیابان نه واخله په شمال کبني د لبنان غرونو پورې، نمرخاته
طرف د فرات د لوی سیند نه واخله، نمرپرپواته طرف ته د
مدیترانی د سمندر پورې خوره وی چې په دې کبني به د
حیتانو ټول ملک شامل وی. ۵ یسوع چې تر کومې پورې
ته ژوندے پی هیخ څوک به تا له شکست نه شی درکولے. زه
به ستا هغه شان مل یم لکه څنگه چې د موسی مل وم. زه به
کله هم تاسو سره بی وفائی ونه کړم او نه به مو یواځې
پرېردم. ۶ تکره او زړور اوسه ځکه کله چې دوی هغه
زمکه قبضه کوی نو ته به د هغوی مشر پی، هغه زمکه چې ما
د دوی پلار نیکه سره د هغې لوظ کړے وو. ۷ تکره او
زړور اوسه او په هغه ټول شریعت باندې عمل کوه چې زما
خدمت کوونکی موسی تا له درکړے دے. د هغې نه یو خوا

بل خوا مۀ اوږه او بيا چې هر چرته هم تۀ هُي نو کامياب به يي. (۸) ستاسو په خولۀ دې د شريعت دا کتاب خبرې همپشه وي. شپه او ورځ په دې غور کوي. او چې په دې کبني خۀ ليکلي دي نو په هغې بڼۀ عمل کوي. نو تاسو به کامياب يي. (۹) دا ياد ساته چې ما تا ته حُکم کړي وو چې تکره او زړور اوسه. ږږره مه او چې بي حوصلې نۀ شي، حُکه چې تۀ هر چرته هم هُي نو زۀ مالک خُدائ ستا خُدائ پاک به ستا مل يم.“

د حضرت يشوع بني اسرائيلو له حُکونه ورکول

(۱۰) بيا يشوع مشرانو له حُکم ورکړو چې، (۱۱) ”په کبمپ کبني وگرځئ او خلقو ته ووايي چې، خۀ خوراک تيار کړئ حُکه چې درې ورځې پس به تاسو د اُردن سيند نه واورئ او هغه مُلک به قبضه کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يي تاسو له درکوي.“ (۱۲) يشوع د روبين، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وفرمائيل، (۱۳) ”هغه خۀ مۀ هېروئ چې د مالک خُدائ خِدمت کوونکي موسي تاسو ته فرمائيلي وُو چې، ”مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له د آرام خُائ درکړي او هغه به تاسو له دا زمکه درکړي.“ (۱۴) ستاسو بنځي، ماشومان او څاروي به په هغه زمکه باندې پاتې شي چې موسي د اُردن سيند بلې غاړې ته تاسو له درکړې ده. خو ستاسو تکره لښکر به سره د وسلې د بني اسرائيلو وروڼو د مدد دپاره مخکبني روان وي، (۱۵) تر دې چې مالک خُدائ هغوي او تاسو له هم آرام درکړي او چې هغوي هغه زمکه ونيسي چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک

هغوی له ورکړې ده. نو بیا به تاسو خپل هغه ملک ته راشئ او قبضه به یې کړئ چې د اردن سیند نه خوا نمرخاته طرف ته دے، کوم چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی تاسو له درکړے دے. (۱۶) هغوی یشوع ته ووئیل، ”مونږ به هغه هر څه کؤو چې ته یې مونږ ته حکم کوې او هر چرته مو چې لېږې نو مونږ به خو. (۱۷) مونږ به ستا په خبره عمل کؤو لکه څنگه مو چې همپشه د موسی خبره منلې ده. او مالک خدای ستا خدای پاک دې ستا هغه شان مل وی لکه څنگه چې هغه د موسی مل وو. (۱۸) او څوک هم چې ستا د حکمونو نه بغاوت کوی او ستا په خبرو باندې عمل نه کوی نو مږ به کړے شی. نو بس ته تکره او زړور اوسه.“

د حضرت یشوع یریحو ته جاسوسان لېږل

۲ (۱) بیا یشوع د شطیم کېمپ نه دوه جاسوسان په پټه ولېږل او دوی ته یې حکم ورکړو چې، ”لاږ شی او د کنعان په حقله معلومات حاصل کړئ او خاص گړ د یریحو ښار په حقله.“ کله چې هغوی هغه ښار ته ورغلل نو لاږل چې د راحب نومی کنجرې کره شپه وکړی. (۲) د یریحو بادشاه خبر شو چې څه اسرائیلیان په هغه شپه د دې ملک د جاسوسی دپاره راغلی دی. (۳) نو هغه راحب ته پېغام ولېږلو، ”ستا کور کېنې چې کوم سپری دی هغه د دې ملک معلومات حاصلولو له راغلی دی. هغوی رابهر کړه.“ (۴) هغې جواب ورکړو، ”څه سپری زما کور ته راغلی ؤو خو ما ته پته نشته چې دوی د کوم ځای ؤو. هغوی د ښار دروازې بندېدو نه لږ مخکېنې د نمرېږواتو په وخت دلته نه

لاڀل. ما ترې نه دا پته ونه لگوله چې هغوی چرته تلل، خو که

تاسو اوس په هغوی پسې ورمندېه کړئ نو وروبه رسېږئ.“

خو راحب هغه جاسوسان چت ته خپڅولی ؤو او هغې چې

هلته کوم د سنډ بوتی اېښی ؤو نو د هغې لاندې یې پټ کړی

ؤو. (۷) د بادشاه سړی د ښار نه لاڀل او بیا د ښار دروازه

بنده شوه. هغوی د بنی اسرائیلو جاسوسانو پسې تر هغه ځای

پورې لاڀل چرته چې سرک د اردن سیند نه تېرېږی. (۸) د

جاسوسانو د ځملاستو نه مخکښې راحب چت ته وروخته

(۹) او ورته یې وویل، ”ما ته پته ده چې مالک خدای دا

ملک تاسو له درکړې دې او د دې ملک هر یو کس تاسو نه

سخت یرېږی. (۱۰) مونږ د هغې نه خبر شوی یو چې کله

تاسو د مصر نه تلئ نو مالک خدای څنگه ستاسو په وړاندې

بحر قلزم اوچ کړو. مونږ دا هم اورېدلی دی چې تاسو د اردن

نمرخاته طرف ته د اموریانو دوه بادشاهان سیحون او عوج

تباه کړی دی. (۱۱) کله چې مونږ د دې نه خبر شو نو مونږ

پېر سخت ویرېدو. ستاسو د یرې نه مونږ ټولو زړونه بائیلی

ؤو. مالک خدای ستاسو خدای پاک بره په آسمان کښې او

لاندې په زمکه هم خدای پاک دې. (۱۲) نو اوس بیا په مالک

خدای قسم وکړئ چې تاسو به زما خاندان سره داسې ښه

سلوک کوئ لکه څنگه چې ما تاسو سره کړې دې. او ما

سره څه ضمانت کېږدئ چې زه په تاسو باور وکړم. (۱۳) ما

سره وعده وکړئ چې تاسو به زما د مور پلار، وروڼو خوېندو

او د هغوی د کورنو ژوند بچ کوئ او مونږ مه پرېږدئ چې

ووژلې شو.“ (۱۴) هغه جاسوسانو هغې ته وویل، ”که مونږ د

خپلې ژبې نه واورېدو نو خدای پاک دې مونږ مړه کړی. که

تاسو څوک خبر نه کړل چې مونږ دلته څه کوو، نو مونږ

تاسو سره دا لوظ کؤو چې کله مالک خدائى مونږ له دا ملک

راکړى نو مونږ به تاسو سره بښه سلوک کؤو. (۱۵) راحب

چې په کوم کور کښې اوسېده د هغې دېوال د بښار د دېوال

سره لگېدلې وو. نو هغې د کړکۍ نه د رسی په ذریعه سړی

بښکته کوز کړل. (۱۶) هغې ورته وویل، ”هسې نه چې د

بادشاه سړی مو پېدا کړی نو د غرونو ملک ته لاړ شی او

هلته تر درېو ورځو پورې پټ شی او کله چې د بادشاه سړی

راواپس شی نو د هغې نه پس تاسو په خپله مخه تلې شی.”

(۱۷) هغه سړو هغې ته وویل، ”مونږ به په یو شرط باندې په

هغه وعده باندې قائم پاتې شو کومه چې تا زمونږ نه اخستې

ده، (۱۸) ته داسې وکړه چې کله مونږ ستاسو په ملک حمله

وکړو نو ته په کړکۍ کښې دا سره رسی وټړه د کومې نه چې

ته مونږ کوزوې. خپل مور پلار، وروڼه او د خپل پلار ټول

خاندان کور ته دننه راوله. (۱۹) خو که څوک د کور نه وځی

نو خون به یې په خپله غاړه وی او مونږ به یې ذمه وار نه یو.

خو که په کور کښې دننه چا ته څه ضرر ورسېدو نو بیا د

هغه خون زمونږ په غاړه دے او مونږ به یې ذمه وار یو. (۲۰)

خو که چرې ته چا ته وواپې چې مونږ دلته څه کؤو نو چې

کومه وعده تا زمونږ نه اخستې ده مونږ د هغې نه آزاد یو.”

(۲۱) راحب په دې رضا شوه او هغوی یې رخصت کړل. کله

چې هغوی لاړل نو هغې سره رسی د کړکۍ سره وټړله. (۲۲)

جاسوسان غرونو ته لاړل او تر درېو ورځو پورې پټ وو. د

بادشاه سړو هغوی په ټوله لار باندې لټول خو پېدا یې نه کړل

نو هغوی واپس یړیحو ته لاړل. (۲۳) بیا هغه دوه جاسوسان د

غرونو نه راکوز شول، د سیند نه پورې وتل او واپس یشوع د

نون زوی له لاړل. او چې څه شوی وو هغه هر څه یې هغه ته

ووئیل. (۲۳) او بیا هغوی وئیل، ”زمونږ یقین دے چې مالک خدای مونږ له هغه ټول ملک راکړے دے او هلته ټول خلق زمونږ نه ډېر سخت یرېدلی دی.“

د بنی اسرائیلو د اردن سیند نه اوږدېدل

۳ (۱) په بل سحر یشوع او ټول اسرائیلیان وختی پاڅېدل. او د شطیم کېمپ نه روان شول او اردن ته لاړل او هلته یې خېمې ولگولې او انتظار یې کولو چې د هغه خای نه پورې غاړه واوړی. (۲) درې ورځې پس مشرانو په کېمپ کېنې چکر لگولو (۳) او خلقو ته یې حکم ورکولو، ”کله چې تاسو وگورئ چې امامان د مالک خدای ستاسو خدای پاک د لوظ صندوق اوږی نو د خپل خای نه پاڅئ او هغوی پسې ځئ. (۴) تاسو مخکېنې هیڅکله دلته نه یئ راغلی نو هغوی به تاسو ته د تلو لار بنائئ. د لوظ صندوق ته مه ورنزدې کېږئ، دې نه تقریباً زر گزه شاته اوسئ.“ (۵) یشوع خلقو ته وفرمائیل، ”ځانونه پاک کړئ ځکه چې مالک خدای به سبا ستاسو په مینځ کېنې لوی کارونه کوی.“ (۶) بیا یشوع امامانو ته وفرمائیل چې، ”د لوظ صندوق اوچت کړئ او دې سره د خلقو نه مخکېنې ځئ.“ او څنگه چې هغه فرمائیلی و نو هغوی هم هغه شان وکړل. (۷) مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”نن نه به زه د بنی اسرائیلو په نظر کېنې تا عزتمند کړم نو داسې به دوی پوهه شی چې زه ستا هغه شان مل یم لکه څنگه چې د موسی مل وم.“ (۸) امامانو ته ووايه چې د لوظ صندوق اوږی او کله چې سیند ته ورسی نو دوی دې د سیند غاړې ته ورکوز شی او هلته دې ودرېږی.“ (۹) بیا

يشوع خلقو ته وفرمائيل، ”دلته راشئ او چي مالڪ خُداي
 ستاسو خُداي پاڪ تاسو ته خه فرمائي نو هغي ته غور
 ونيسئ. ﴿١٠﴾ داسي به تاسو ته پته ولگي چي ژوندئ خُداي
 پاڪ ستاسو په مينخ كبنئ دئ او كله چي تاسو مخ په
 وړاندې خئ نو هغه به ضرور كنعانيان، حتيان، حويان،
 فرزبان، جرجاسيان، اموريان او يبوسيان ستاسو د مخي نه
 لرې كړي. ﴿١١﴾ گورئ چي د ټولې دُنيا د مالڪ خُداي د لوظ
 صندوق اُردن ته ستاسو په مخكبنئ تېرېدونكئ دئ. ﴿١٢﴾
 اوس دولس سړي چي د اسرائيلو د هرې يوې قبيلې نه يو يو
 وي غوره كړئ. ﴿١٣﴾ امامان به د ټولې دُنيا د مالڪ خُداي د
 لوظ صندوق اوچتوي او كله چي هغوي خپلې پبنئ په اوبو
 كبنئ كېردي نو د اُردن سيند بهېدل به بند شي. او كومې اوبه
 چي بنكته رارواني وي هغه به د دېوال په شكل كبنئ يو خائ
 كبنئ ودريري. “ ﴿١٤﴾- ﴿١٥﴾ دا د لو وخت وو او سيند بنه په
 موج كبنئ وو. كله چي خلقو كېمپ پرېشودو چي د اُردن نه
 پورې غاړه واوري نو امامان چي د لوظ صندوق يې وړو د
 دوي نه مخكبنئ لارل او څنگه چي امامانو په سيند كبنئ قدم
 كېنودو، ﴿١٦﴾ نو د اوبو بهېدل بند شو. او لرې د آدم بنار په
 خوا كبنئ چي د ضرطان سره نزدې دئ هلته اوبه د دېوال په
 شكل ودرېدې. او كومې اوبه چي لاندې د مالگي درياب ته
 بهېدې هغه په مكمله توگه بند شوې او خلق د يريحو سره
 نزدې پورې غاړه واوړېدل. ﴿١٧﴾ امامان چي د مالڪ خُداي د
 لوظ صندوق يې اوچت كړئ وو د اُردن سيند په مينخ كبنئ
 په اوچه زمكه تر هغي پورې ولاړ وو چي د اسرائيلو ټول خلق
 په اوچه زمكه باندې پورې غاړه اوړېدلي نه وو.

کله چې ټول قوم د اُردن د سیند نه واورېدو نو

مالک خُدای یشوع ته وفرمائیل، ﴿۲﴾ ”د دولسو قبیلو نه یو یو

سرې خوبښ کړه ﴿۳﴾ او هغوی له حُکم ورکړه چې د اُردن د

سیند د مینغ نه دولس کانی راواخلي هم هغه خائ نه چرته

چې امامان ولاړ وو، دوی ته ووايه چې دا کانی د خان سره

یوسی او هلته یې کېږدی چرته به چې نن شپه خېمې لگوي.

﴿۴﴾ بیا یشوع هغه دولس سرې راوغوښتل کوم چې هغه د

هرې یوې قبیلې نه خوبښ کړی وو ﴿۵﴾ او ورته یې وفرمائیل،

”د مالک خُدای خپل خُدای پاک د لوظ صندوق په وړاندې د

اُردن سیند مینغ ته لاړ شئ. په تاسو کېنې هر یو کس به یو یو

کانی اوچتوی او د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو دپاره به یو یو

کانی په اوږه باندې اوړئ، ﴿۶﴾ دا کانی به خلقو ته رایادوی

چې مالک خُدای خه کړی وو. په راتلونکی وختونو کېنې چې

کله ستاسو ماشومان ستاسو نه تپوس کوی چې د دې کانیو

مطلب خه دے ﴿۷﴾ نو تاسو به ورته وایئ چې کله د مالک

خُدای د لوظ صندوق هلته نه تېرېدو نو د اُردن سیند اوبه

بهبدل بند شوی وو. دا کانی به د همېشه دپاره د بنی اسرائیلو

یو یادگار وی. ﴿۸﴾ سړو د یشوع په حُکمونو عمل وکړو او

څنگه چې مالک خُدای یشوع ته حُکم کړے وو هغوی د اُردن

سیند مینغ نه دولس کانی واخستل د بنی اسرائیلو د هرې

یوې قبیلې دپاره یې یو یو اوچت کړو د خېمو خائ ته یې

یورل او هلته یې کېښودل. ﴿۹﴾ یشوع د اُردن سیند په مینغ

کېنې د دولسو کانیو یو بل یادگار ودرولو چرته چې د لوظ

صندوق وړونکی امامان ولاړ وو. هغه کانی تر ننه پورې هلته

دی. (۱۰) هغه امامان چا چي د لوظ صندوق اوچت کړي وو د اردن سيند په مينځ کښي تر هغي پورې ولاړ وو چي خلقو هغه هر څه وکړل چي مالک خدای يې يشوع ته حکم کړي وو، او څنگه چي موسی هم د دې حکم کړي وو. خلق په تېزي د سيند نه واورېدل. (۱۱) کله چي هغوی ټول بلي غاړې ته واورېدل نو امامان چي د لوظ صندوق يې اوچت کړي وو د خلقو په مخکښي پورې وتل. (۱۲) د موسی د وينا په مطابق د روپين، جاد او د منسي د نيمي قبيلي سړي د وسلې سره د نورو خلقو نه مخکښي روان وو او پورې وتل. (۱۳) تقريباً څلوېښت زره سړي سره د وسلې د مالک خدای په حضور کښي يريحو سره نږدې مېدان ته لاړل. (۱۴) په هغه ورځ مالک خدای يشوع د ټولو بني اسرائيلو په نظر کښي عزتمند کړو، هغوی د هغه ټول عمر هم هغه شان عزت کولو لکه چي څنگه يې د موسی کړي وو. (۱۵) بيا مالک خدای يشوع ته وفرمائيل چي، (۱۶) ”هغه امامانو له حکم ورکړه چا چي د لوظ صندوق اوچت کړي دے چي د اردن د سيند نه بهر راوځي.“ (۱۷) نو يشوع امامانو له حکم ورکړو، ”د اردن سيند نه راوځي.“ (۱۸) هغه امامان چي د مالک خدای د لوظ صندوق يې اوچت کړي وو چي کله د سيند د تل نه اوچي زمکي ته راوختل نو د اردن په سيند کښي اوبه رواني شوې او د مخکښي په شان په موج کښي بهېدلې. (۱۹) د وپرومبي مياشتي په لسمه ورځ خلق د اردن سيند نه پورې وتل او په جلال کښي يې خپمي ولگولې چي د يريحو نمرخاته طرف ته دے. (۲۰) د اردن سيند نه چي کوم دولس کاني اخستے شوي وو نو يشوع هلته پېرے کړل. (۲۱) او بني اسرائيلو ته يې وفرمائيل، ”په راتلونکي وختونو کښي چي کله ستاسو بچي

درنه تپوس وکړی چې د دې کانو مطلب څه دے، (۲۲) نو تاسو به ورته د هغه وخت په حقله ووايئ چې کله بنی اسرائیل د اردن په سیند کښې په اوچه زمکه تېر شوی ؤو. (۲۳) هغوی ته ووايئ چې مالک خدای زموږ خدای پاک د اردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ ترې نه واورېدلو لکه څنگه چې هغه بحر قلزم تر هغې پورې اوچ کړے وو چې مونږ اورېدلی نه ؤو، (۲۴) او د دې په وجه به د دنیا ټولو قومونو ته پته ولگی چې د مالک خدای په لاس کښې قدرت دے او تاسو به د مالک خدای د خپل خدای پاک نه د همپشه دپاره یرېږئ.

پینم باب

۵ (۱) د اردن نمرپرېواته طرف ته د اموریانو ټول بادشاهان او د مدیترانی د سمندر په غاړه د کنعانیانو ټول بادشاهان خبر شول چې مالک خدای د اردن سیند تر هغې پورې اوچ کړے وو چې اسرائیلیان ترې نه واورېدل هغوی د بنی اسرائیلو نه دومره ویرېدل چې مرگ حال شول.

په جلال کښې سنت

(۲) بیا مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”د تېرو کانو نه چرې جوړې کړه او اسرائیلیان سنت کړه.“ (۳) نو یشوع هم هغه شان وکړل څنگه چې مالک خدای حکم ورکړے وو او هغه اسرائیلیان په هغه خدای کښې سنت کړل چې ورته د سنت غر وئیلے شو. (۴) - (۶) کله چې اسرائیلیان د مصر نه

روان شول نو د هغوی ټول نارینه سنت شوی ؤو. خو د هغوی هغه یو کس هم سنت شوی نه ؤو چې په بیابان کښې د څلوېښتو کالو تېرېدو په دوران کښې پیدا شوی ؤو. او کله چې دا موده تېره شوه نو هغه ټول سړی د مالک خدای د نافرمانۍ په وجه مړه شول چې د هغوی عمر د مصر نه د تلو په وخت کښې د جنگ کولو وو، نو هم هغه شان وشول لکه څنگه چې هغه قسم خوړلې وو چې هغوی به هغه ملک ونه گوری چې پئی او شات په کښې ډېر تېر وی او هغه د هغوی پلار نیکه سره د دې لوظ کړې وو. (۷) د دغه سړو زامن هیڅکله سنت شوی نه ؤو بلکې دا هغه نوی نسل وو کوم چې یسوع سنت کړل. (۸) د سنت کېدو نه پس ټول نران تر هغې پورې په کېمپ کښې پاتې شو چې روغ شوی نه ؤو. (۹) مالک خدای یسوع ته وفرمائیل، ”نن ما تاسو په مصر کښې د غلامۍ د شرم نه آزاد کړی یئ.“ او په دې وجه په هغه خای جلال نوم کېښودې شو چې تر نن ورځې پورې هم په هغه نوم یادېږی. (۱۰) کله چې بنی اسرائیلو د یریحو سره نژدې د جلال په میدان باندې خېمې ولگولې نو هغوی د هغې میاشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر وکړو. (۱۱) په ورپسې ورځ هغوی په اول ځل هغه خوراک وکړو چې په کنعان کښې پیدا شوی وو یعنې وریټې دانې او پتیره روتی. (۱۲) چې بنی اسرائیلو د هغه پیداوار په اول ځل وخورو نو من پرې بند شول او نور من ورته نه ملاوېدل. نو هم د هغه وخت نه هغوی به هغه څه خوړل چې په کنعان کښې پیدا کېدل.

حضرت یشوع او توره په لاس سرے

۱۳) یوه ورغ چې یشوع یریحو سره نزدې وو نو ناخپه یې یو سرے توره په لاس مخې ته ولاړ ولیدو. یشوع ورنزدې شو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تہ زمونږ ملگرے یې کہ زمونږ دشمن یې؟“ (۱۴) هغه جواب ورکړو، ”یو سره هم نہ یم، زہ د مالک خدای د لښکر مشر یم.“ یشوع په زمکه پرمخې پرېوتو او وې فرمائیل، ”صاحبہ زہ ستا خدمت کونکے یم. تہ خہ غواړې چې زہ یې وکړم؟“ (۱۵) د مالک خدای د لښکر مشر هغه ته وفرمائیل، ”خپلی وباسه خکه چې تہ په مقدسه زمکه ولاړ یې.“ او یشوع هم هغه شان وکړل چې خہ ورته فرمائیلے شوی ؤو.

د یریحو غورزېدل

۶) نو د یریحو دروازې پخې بندې وساتلے شوې چې بنی اسرائیلیان ورننه نہ وخی. نو د ښار نه نہ خوک وتے شول او نہ خوک ورننوتے شول. (۲) مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”ما یریحو سره د هغې د بادشاه او سره د هغې د بهادرو سپاهیانو، تا ته حواله کړے دے. (۳) تہ او ستا سپاهیان به روزانه تر شپږو ورخو پورې یو چکر د ښار نه گېرچاپېره لگوئ. (۴) اووہ امامان به د لوظ صندوق نه مخکښې روان شی چې د هر یو سره به یو یو بیگل وی. نو په اوومه ورغ به تہ او ستا سپاهیان د ښار نه گېرچاپېره اووہ چکرې لگوئ او امامان بیگلی غږوی. (۵) بیا دې هغوی په یو اوږد آواز سره بیگل وغږوی. او ځنگه چې تاسو دا آواز

واورئ نو ٽول خلق دې د اوچت آواز سره يو نعره ووهي نو د
 بنار دپوالونه به راوغورزيري او بيا به ستاسو ٽول لبسگر
 سيدها بنار ته ورننوځي. “ (٦) نو يشوع د نون زوئ امامان
 راوغوبستل او ورته پي وفرمائيل، ”د لوظ صندوق واخلي او
 په تاسو کبني دې اووۀ امامان د بيگلو سره مخکبني روان
 شي. “ (٧) بيا هغه خلقو ته حُکم ورکړو چې، ”د بنار نه
 گهرچاپبره منزل شروع کړئ او وسله بند سړي دې د مالک
 خدائ د لوظ صندوق نه مخکبني روان وي. “ (٨) - (٩) نو
 چې څنگه يشوع حُکم کړي وو، وسله بند سړي د بيگلو
 غبروونکو امامانو نه مخکبني روان شول او په هغوي پسي هغه
 امامان روان ؤو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړي وو او
 شا ته ورته نور وسله بند سړي ؤو. او په هغه ٽول وخت کبني
 بيگلي غبرېدې. (١٠) خو يشوع خلقو له حُکم ورکړو چې،
 ”چغې مۀ وهئ او چې تر کومې ورځې پورې ما حُکم نۀ وي
 درکړي نو د خولې نه يوه خبره هم مۀ وباسئ. “ (١١) هغه دې
 کسانو ته وفرمائيل چې، ”د مالک خدائ د لوظ صندوق يو
 ځل د بنار نه گهرچاپبره وگرځوئ. “ بيا هغوي کبمپ ته
 واپس راغلل او شپه پي هلته تېره کړه. (١٢) - (١٣) يشوع په
 ورپسي ورځ سحر وختي پاڅېدو او په دوپم ځل امامانو او
 سپاهيانو د بنار نه گهرچاپبره چکر ولگولو هم په هغه ترتيب
 سره چې په وړانديني ورځې پي کړي ؤو. مخکبني وسله بند
 سړي، ورپسي اووۀ امامان چې اووۀ بيگلي پي غزولې، او بيا
 هغه امامان چې د مالک خدائ د لوظ صندوق پي اوچت
 کړي وو، او په آخر کبني شاته نور وسله بند سړي ؤو. او په
 هغه دوران کبني بيگلي غبرېدې. (١٤) نو په دوپمه ورځ هغوي
 د بنار نه گهرچاپبره يو ځل بيا چکر ولگولو او بيا کبمپ ته

واپس راغلل. هغوی شپږ ورځې داسې کول. (۱۵) په اوومه
 ورځ سحر وختی چې رڼا شروع کېده نو هغوی پاڅېدل او په
 دغه ورځ یې د ښار نه گېرچاپېره اووه چکرې ولگولې. صرف
 په دې ورځ هغوی گېرچاپېره اووه چکرې ولگولې. (۱۶) په
 اووم چکر باندې چې کله امامانو بیگلې وغږولې نو یشوع
 خلقو له حکم ورکړو، ”چغې ووهئ ځکه چې مالک خدای دا
 ښار تاسو له درکړې دے. (۱۷) دا ښار او په دې کښې هر
 څه به مالک خدای ته د نذرانې په توگه د تباہ کولو دپاره پیش
 کړې شی. صرف راحب کنجره او د هغې خاندان به بچ
 کړې شی ځکه چې هغې زمونږ جاسوسانو له پناه ورکړې
 وه. (۱۸) کوم څیزونه چې تباہ کولې شی د هغې نه به تاسو
 هیڅ هم نه اخلئ، که چرې تاسو داسې وکړئ نو تاسو به د
 بنی اسرائیلو په کېمپ باندې تکلیف او تباہی راولئ. (۱۹) هر
 څه چې د سپینو زرو، سرو زرو، زېرو یا د اوسپنې نه جوړ
 وی هغه به مالک خدای ته وقف کړې شی. او هغه به د
 مالک خدای په خزانه کښې کېښودې شی.“ (۲۰) او امامانو
 بیگلې وغږولې او چې څنگه خلقو د دې آواز واورېدو نو
 هغوی یوه اوچته نعره ووهله او دېوالونه راوغورزېدل. بیا ټول
 لښکر سیدها ښار ته ننوتلو او قبضه یې کړو. (۲۱) هغوی په
 ښار کښې هر یو کس، سړی او ښځې، ځوانان او بوډاگان په
 خپلو تورو باندې ووژل. هغوی څاروی، گډې او خرونه هم
 ووژل. (۲۲) خو یشوع هغه دوو کسانو ته وفرمائیل چا چې
 جاسوسی کړې وه، ”د هغه کنجرې کور ته لاړ شی او څنگه
 چې تاسو د هغې سره وعده کړې ده هغه او د هغې خاندان
 راولئ.“ (۲۳) نو هغوی لاړل او راحب یې سره د هغې د مور
 او پلار، ورونیو او خوښو او باقی خاندان سره رابهر کړه.

هغوی هغه ټول خاندان او نوکران محفوظ خدای ته بوتل چې
د بنی اسرائیلو کېمپ سره نزدې وو. (۲۴) بیا هغوی ښار او
په هغې کېنې هر څه وسوزول، خو صرف سره زر، سپین
زر، زېر او اوسپنه هغوی پرېښودل او د مالک خدای په
خزانه کېنې یې کېښودل. (۲۵) خو یشوع د راحب کنجرې او
د هغې د ټولو خپلوانو ژوند بچ کړو، ځکه چې هغه کوم
جاسوسان یريحو ته لېږلی و او هغوی له یې پناه ورکړې وه. د
هغې اولاد تر اوسه پورې د بنی اسرائیلو سره اوسېږي. (۲۶)
په هغه وخت یشوع سختې ښېرې وکړې چې، ”څوک هم د
یريحو د ښار د دوباره جوړولو کوشش کوی نو د مالک
خدای غضب دې ورباندې وی. څوک هم چې د دې بنیاد
کېږدی نو هغه دې د مشري زوی نه لاس ووينځي. څوک هم
چې د دې دروازې جوړوی نو هغه دې د کشر زوی نه لاس
ووينځي.“ (۲۷) نو مالک خدای د یشوع مل وو او هغه په ټول
ملک کېنې مشهور شو.

د عکن گناه

۷ (۱) خو بنی اسرائیلو مالک خدای ته د تباہ کېدونکو
څیزونو سره خیانت وکړو. عکن نومې سړی د دې حکم
نافرمانی وکړه نو مالک خدای بنی اسرائیلو ته سخت غصه
شو. عکن د کرمی زوی او د زبدي نمسے وو د زارح د
خاندان سره یې تعلق لرلو او دا د یهوداه د قبیلې یوه حصه
وه. (۲) یشوع څه سړی د یريحو نه د دې حکم سره ولېږل
چې د عی ښار جاسوسی وکړی. د عی ښار د بیت ایل

نمرخاتہ پہ طرف او د بیت آون سره نزدې وو. نو سړی لاپل او جاسوسی یې وکړه. (۳) او کله چې هغوی راوایس شول نو یسوع له یې خبر ورکړو چې، ”د ټولو خلقو په عی باندې د حملي کولو ضرورت نشته. صرف دوه درې زره سړی ولېږه. ټول لښکر مه سترې کوه ځکه چې هغه دومره لوی ښار نه دے.“ (۴) نو تقریباً درې زره اسرائیلو په هغوی باندې حمله وکړله خو د عی ښار د خلقو نه راوتښتېدل. (۵) د عی سړی د ښار د دروازې نه په هغوی پسې شول او د کانونو پورې ورپسې لاپل او د غونډۍ په لاره باندې یې ترې نه تقریباً شپږ دېرش کسان ووژل. نو بنی اسرائیلو حوصله بائيله او ویرېدل. (۶) یسوع او د بنی اسرائیلو مشرانو د غمه جامې وشلولې او د مالک خدای د لوظ صندوق په مخکښې یې ځانونه په زمکه باندې پرمخې راوغورزول او تر ماښامه پورې هلته پراته وو، د هغوی په سرونو کښې خاورې وې چې د هغوی خفگان ترې نه څرگندېدو. (۷) او یسوع وفرمائیل، ”اے مالک خدایه، تا ولې مونږ د اردن نه راپورې وویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ اموریانو ته حواله کړې؟ چې مونږ تباہ کړې؟ مونږ د اردن په بله غاړه باندې ولې ایسار نه شو؟ (۸) اے مالک خدایه، اوس چې بنی اسرائیل د دشمنانو نه په شا شوی دی نو زه څه ووايم؟ (۹) کنعانیان او د ملک نور خلق به د دې نه خبر شی. هغوی به مونږ راگېر کړی او زمونږ نوم به د زمکې د مخ نه ختم کړی. بیا به ته د خپل عزتمند نوم د بچ کولو دپاره څه کوې؟“ (۱۰) مالک خدای یسوع ته وفرمائیل، ”ودرېږه. ته ولې داسې پرمخې پروت یې؟ (۱۱) بنی اسرائیلو گناه کړې ده. هغوی زما سره هغه لوظ مات کړے دے چې ما ورته حکم کړے وو چې دوی به یې نه ماتوی.

هغوی د هغه څیزونو نه څه اخستی دی چې کوم وقف کولے

شول. هغوی هغه پټ کړل، د هغې په حقله یې دروغ ووئیل او

د خپل سامان سره یې کپشودل. ﴿۱۲﴾ نو په دې وجه بنی

اسرائیل د خپلو دشمنانو مقابله نه شی کولے. هغوی د خپلو

دشمنانو نه په شا شول ځکه چې هغوی په خپله اوس د تباھی

حقدار دی. زه به تر هغې پورې نور ستاسو مل نه یم چې

تاسو هغه وقف شوی څیزونه تباہ کړی نه وی چې کوم تاسو

سره دی. ﴿۱۳﴾ پاڅه. خلق زما حضور ته راتلو دپاره پاک او

تیار کړه. هغوی ته ووايه چې سبا تیار اوسئ ځکه چې زه

مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک داسې وایم چې، بنی

اسرائیلو، تاسو سره وقف شوی څیزونه دی. تاسو تر هغې

پورې د خپلو دشمنانو مقابله نه شی کولے چې دا څیزونه مو

لرې کړی نه وی. ﴿۱۴﴾ هغوی ته ووايه چې په سحر کبني به

هغوی قبيله په قبيله بهر مخې ته راوستے شی. او کومه قبيله

چې زه په نښه کړم هغه به قبيله په قبيله مخې ته راوستے

شی. او کومه قبيله چې زه په نښه کړم هغوی به خاندان په

خاندان مخې ته راوستے شی. او کوم خاندان چې زه په نښه

کړم هغوی کبني به یو په یو مخې ته راوستے شی. ﴿۱۵﴾

څوک چې په نښه کړے شو او حرام څیزونه ورسره پیدا

شول نو هغه به په اور باندې د خپل خاندان او د خپل هر څیز

سره سوزولے شی. ځکه چې هغوی بنی اسرائیل سخت

شرمولی دی او زما لوظ یې مات کړے دے. ﴿۱۶﴾ په ورپسې

سحر وختی یشوع بنی اسرائیل قبيله په قبيله مخکبني راوستل

او د يهوداه قبيله په نښه کړے شوه. ﴿۱۷﴾ هغه د يهوداه قبيله

خاندان په خاندان مخکبني راوستل او د زارح قبيله په نښه

کړے شوه. بيا هغه د زارح قبيله خاندان په خاندان مخکبني

راوسته او د زبدي قبيله په نښه كړې شوه. (۱۸) بيا هغه د
 زبدي د خاندان نه يو په يو مخكښې راوستو او عكن د كرمي
 زوئ او د زبدي نمسې په نښه كړې شو. (۱۹) يشوع هغه ته
 وفرمائيل، ”زما زويه، د مالک خدائ د بني اسرائيلو خدائ
 پاك په وړاندې اقرار وكړه او رښتيا ووايه. اوس ما ته ووايه
 چې تا څه كړي دي. زما نه د پټولو كوشش مه كوه.“ (۲۰)
 عكن جواب وركړو، ”دا رښتيا دي چې ما د مالک خدائ د
 بني اسرائيلو د خدائ پاك خلاف گناه كړې ده او دا كار مي
 كړې دې، (۲۱) په هغه څيزونو كښې چې مونږ لوت كړي وو
 ما په كښې يوه ښائسته بابلي چوغه او تقريباً دوه كلو سپين
 زر او نيم كلو نه زياته د سرو زرو خښته وليده. هغه زما پېر
 زيات خوښ شول نو ما واخستل. ته به وگورې چې هغه زما
 په خېمه كښې ښخ دي او په بېخ كښې يې سپين زر دي.“ (۲۲)
 نو يشوع څه سړي هلته ولېرل، هغوى خېمې ته ورمنډه كړه
 او گورئ چې هغه څيزونه يې هلته وموندل چې ښخ وو او په
 بېخ كښې يې سپين زر وو. (۲۳) او هغوى هغه د خېمې نه بهر
 راوويستل او يشوع او ټولو بني اسرائيلو له يې راوړل او د
 مالک خدائ په حضور كښې يې كېښودل. (۲۴) يشوع او د
 بني اسرائيلو ټول قوم عكن، د هغه زامن او لوڼه، سپين زر،
 چوغه، د سرو زرو ښخته په قبضه كښې واخستل او سره د
 دې، د هغه څاروي، خرونه، گډې، خېمه او د دې نه علاوه هر
 څه چې هغه لرل هغوى واخستل او د مصيبت وادې ته يې
 يوړل. (۲۵) او يشوع وفرمائيل، ”تا ولې په مونږ داسې سخت
 تكليف راوستې دې؟ اوس به مالک خدائ په تا تكليف
 راوړي.“ بيا ټولو خلقو عكن سنگسار كړو او مړ شو. هغوى د
 هغه خاندان سنگسار كړل او هغوى يې سره د هر څه

وسوزل. (۲۶) هغوی د هغه د پاسه د کانو یو غټ ډبرے جوړ کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے. نو د مالک خدای غصه سره شوه او په دې وجه دغه خدای ته تر اوسه پورې د مصیبت وادی وئیلے شی.

د عی نیول او تباہ کیدل

۸ (۱) مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”یربره مه او مه بی حوصلې کېږه. ټول لښکر ځان سره کړه او عی ته لاړ شه. زه به د عی په بادشاه، د هغه په خلقو او په ښار تا له فتح درکړم او هغه ملک به ستا شی. (۲) تاسو به عی او د هغې د بادشاه سره هغه څه کوئ کوم چې تاسو د یریحو او د هغې بادشاه سره کړی وؤ. خو دا ځل تاسو د هغوی لوټ شوی مال او ځناور په خپل استعمال کېږي راوستلے شی. د ښار شا ته د هغوی خلاف حملې کولو دپاره په پټ ځای کېږي کېښئ.“ (۳) نو یشوع د خپلو ټولو سپاهیانو سره تیار شو چې عی ته لاړ شی. هغه د خپل لښکر دېرش زره د ټولو نه ښه سپاهیان خوښ کړل او هغوی یې د شپې ولېږل (۴) او دا حکم یې ورکړو، ”د ښار بل طرف ته پټ شی خو ډېر لرې مه ځئ او حملې کولو ته تیار شی. (۵) زه او زما سړی به ښار ته نزدې ورشو. کله چې د عی خلق زمونږ خلاف راوځي نو مونږ به واپس رامنډه کړو بلکل هم هغسې لکه چې مونږه په اول ځل کړی وؤ. (۶) هغوی به په مونږ پسې وی او د ښار نه به یې لرې بوحو. هغوی به داسې خیال کوی چې د مخکښې په شان مونږ د هغوی نه تښتو. (۷) بیا به تاسو

راوځي او په ښار به قبضه وکړي. نو مالک خدای ستاسو
 خدای پاک به دا تاسو له درکړي. (۸) چې هغه ښار قبضه
 کړي نو وې سوزوي، هم هغسې چې څنگه مالک خدای حکم
 کړي دي. گوري ما دا حکمونه درکړي دي. (۹) نو يشوع
 هغوي ولېزل او هغوي خپل پټ ځای ته لاړل چې د عی
 نمرپرېواته طرف ته، د عی او بیت ایل په مینځ کښي دي.
 يشوع په کېمپ کښي د خلقو په مینځ کښي شپه تېره کړه.
 (۱۰) يشوع سحر وختي پاڅېدو او سپاهیان یې یو ځای ته
 راغونډ کړل. بیا هغه او د بنی اسرائیلو مشرانو هغوي عی ته
 بوتلل. (۱۱) سپاهیان د هغه سره د ښار د غټې دروازې طرف
 ته لاړل او هلته یې د شمال طرف ته خپمې ودرولې، او هلته د
 دوي او عی تر مینځه یوه وادی وه. (۱۲) هغه تقریباً پینځه زره
 سړي د ځان سره کړل او د ښار نمرپرېواته ته یې پټو ځایونو
 ته بوتلل چې د عی او د بیت ایل تر مینځه وو. (۱۳) نو هغوي
 زیات لښکر د ښار شمالي طرف ته او پټ شوی سړي د ښار
 نمرپرېواته طرف ته د جنگ دپاره تیار کړل. يشوع شپه په
 وادی کښي تېره کړه. (۱۴) کله چې د عی بادشاه د يشوع
 سړي ولیدل نو هغه په تېزي سره راووتلو. هغه او د هغه ټول
 سړي د اردن د وادی په طرف د بنی اسرائیلو سره د جنگ
 کولو دپاره هغه مخکښې ځای ته لاړل. او دا پټه ورته نه وه
 چې د شا د طرف نه ورباندې حمله کېدونکې ده. (۱۵) يشوع
 او د هغه سړو داسې ښکاره کړه چې په شا کېږي او د صحرا
 طرف ته تښتي. (۱۶) د ښار ټول سړي راغونډ کړي شوي وو
 چې هغوي پسې شي او چې څومره هغوي يشوع پسې تلل نو
 د ښار نه نور هم لرې کېدل. (۱۷) په عی او بیت ایل کښي
 داسې یو سړي هم پاتې نه شو چې هغه بنی اسرائیلو پسې نه

وو تلے. هغویٰ بنار کولاو پرېښودو او په بنی اسرائیلو پسې
 ؤو. (۱۸) بیا مالک خدای یشوع ته وفرمائیل، ”خپله نېزه د
 عی طرف ته کړه، زه دا بنار تا له درکوم.“ یشوع ته چې
 څنگه ووئیلے شول نو هغسې یې وکړل. (۱۹) او څنگه چې
 هغه لاس اوچت کړو نو هغه سړی چې پټ شوی ؤو زر
 پاڅېدل، بنار ته یې ورمندېه کړه، ورننوتل او قبضه یې کړو.
 هغویٰ سمدستی په بنار اور ولگولو. (۲۰) کله چې د عی سړو
 شاته وکتل نو هغویٰ ولیدل چې لوگے د آسمان طرف ته
 ختو. هغویٰ ته د تبستېدلو دپاره لار پاتې نه شوه ځکه چې
 کومو بنی اسرائیلو چې د صحرا طرف ته مندېه وهله نو هغویٰ
 ورباندې د حملې کولو دپاره راواپس شول. (۲۱) کله چې
 یشوع او ټولو بنی اسرائیلو ته پته ولگېده چې پټو شوو سړو
 بنار قبضه کړے دے او اور یې لگولے دے نو هغویٰ
 راواپس شول او د عی سړی قتلول یې شروع کړل. (۲۲) نو د
 هغه بنار نه اسرائیلیان په جنگ کښې د شاملېدو دپاره ښکته
 راکوز شول. نو د عی سړی د بنی اسرائیلو په مینځ کښې گېر
 شوی ؤو نو هغویٰ ټول ووژلے شول. هیڅ څوک هم ونه
 تبستېدل او نه څوک ژوندی پاتې شول. (۲۳) صرف د عی
 بادشاه ژوندے گېر شو او یشوع له بوتلے شو. (۲۴) بنی
 اسرائیلو هلته په صحرا کښې خپل ټول دشمنان وژل چرته
 چې ورپسې راغلی ؤو. او بیا هغویٰ عی ته واپس لاړل او هلته
 یې هم هر یو کس ووژلو. (۲۵) - (۲۶) په هغه ورځ یشوع تر هغې
 پورې خپله نېزه د عی طرف ته نیولې وه او ښکته کوله یې نه
 ترڅو چې هلته هر یو کس قتل کړے شوے نه وو. د عی ټول
 خلق قتل کړے شول چې دولس زره سړی او ښځې په کښې
 شامل ؤو. (۲۷) لکه څنگه چې مالک خدای یشوع ته فرمائیلی

وُ بنی اسرائیلو په بنار کبني مال او څاروی د خپلو ځانونو
 دپاره قبضه کړل. (۲۸) یسوع عی وسوزولو او په کنډر یې بدل
 کړو او هغه تر نن ورځې پورې هم هغسې دے. (۲۹) هغه د
 عی بادشاه د یوې ونې سره پهانسی کړو او تر ماښامه پورې
 یې هلته پرېښودو. په ماښام کبني یسوع حکم وکړو چې د
 هغه لاش دې لرې کړے شی او د بنار دروازې سره دې
 وغورزولے شی. هغوی هغه د کانیو د غټ پېری لاندې پټ
 کړو کوم چې تر نن ورځې پورې هلته دے.

د عیبال په غره د شریعت لوستل

(۳۰) بیا یسوع مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک ته د
 عیبال په غره باندې یوه قربان گاه جوړه کړه. (۳۱) هغه یې د
 هغه اصولو په مطابق جوړه کړه چې د مالک خدای خادم
 موسی بنی اسرائیلو ته ښودلی و. لکه څنگه چې د موسی د
 شریعت په کتاب کبني لیکلی دی چې، ”قربان گاه دې د
 داسې کانیو نه جوړه وی چې د اوسپنې په آوزار تراشلے
 شوی نه وی.“ او په هغې باندې هغوی مالک خدای ته
 سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی نذرانې پیش کړې. (۳۲) هلته
 د بنی اسرائیلو په مخکبني یسوع په کانیو باندې د هغه شریعت
 یو نقل جوړ کړو کوم چې موسی لیکلے وو. (۳۳) اسرائیلیان
 سره د مشرانو، آفسرانو او قاضیانو او سره د هغه نورو
 قومونو چې د هغوی سره اوسېدل د مالک خدای د لوظ
 صندوق دواړو طرفونو ته ودرېدل. او لیویانو امامانو ته یې
 مخ وو چا چې د لوظ صندوق اوچت کړے وو. نیم خلق
 داسې ولاړ و چې شا یې د گرزیم غره ته وه او د نیمو خلقو

شا عيبال غره ته وه. د مالک خدائى خدمت کونکى موسى دوى ته حکم کړى وو چې کله ورباندې د برکت موندلو وخت راشي نو داسې دې وکړي. (٢٤) بيا يشوع هغه ټول شريعت ولوستو چې برکتونه او لعنتونه په کبني شامل وو، هم هغه شان چې څنگه د شريعت په کتاب کبني ليکلي شوي وو. (٢٥) هغه ټولې غونډې ته د يشوع په ذريعه د موسى هر يو حکم واورولې شو چې په دې غونډه کبني بنځي، ماشومان او د نورو قومونو هغه خلق هم شامل وو چې د هغوى سره اوسېدل.

د جبعونيانو د حضرت يشوع دوکه کول

٩ چې څه شوي وو نو د اردن نمرپرېواته طرف ته ټول بادشاهان د هغې نه خبر شول. دا د حتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزبانو، حويانو او يېوسيانو بادشاهان وو، څوک چې د غرونو په ملک کبني او د نمرپرېواته په طرف د غرونو په لمنو کبني او د مديتراني د سمندر غاړې سره د شمال په طرف د لبنان غرونو پورې اوسېدل. (٢) هغوى ټول يو ځاى شول او د يشوع او بنى اسرائيلو خلاف يې فوجونه راغونډ کړل. (٣) چې يشوع د يريحو او عى سره څه کړي وو نو د جبعون خلق حويان د هغې نه خبر شول. (٤) نو هغوى د هغه د دوکه کولو فېصله وکړه. هغوى لارل او څه خوراک يې راواخستو او زړې بوجي او بيا گنډلې شوي د ميو مشکونه يې په خرونو باندې بار کړل. (٥) هغوى زړې مخلې شوې جامې او مرمت شوې زړې څپلې واچولې. او هغه روتې چې

هغوی ځان سره اخستی وه، اوچه او پشمی شوې وه. (۶) بیا هغوی هغه کهمپ ته ورغلل چې په جلال کښې وو او یسوع او بنی اسرائیلو ته یې ووئیل، ”مونږه د لرې ملک نه راغلی یو. مونږ غواړو چې تاسو مونږ سره یوه معاهده وکړئ.“ (۷) خو بنی اسرائیلو ووئیل، ”مونږ تاسو سره څنگه معاهده وکړو؟ کېدای شي چې تاسو د نزدې ځای اوسېدونکی یئ.“ (۸) هغوی یسوع ته ووئیل، ”مونږ ستاسو خدمتگار یو.“ یسوع د هغوی نه تپوس وکړو، ”تاسو څوک یئ؟ او د کوم ځای نه راغلی یئ؟“ (۹) بیا هغوی یسوع ته دا قیصه بیان کړه، ”صاحب، مونږ د مالک ځای ستاسو ځای پاک په حقله اورېدلی دی او مونږ د هغه هر څه نه خبر شوی یو چې هغه په مصر کښې کړی دی نو مونږ ځکه د بهر لری ملک نه راغلو. (۱۰) او څه چې هغه د اردن نمرخاته طرف ته د اموریانو دوو بادشاهانو سره کړی دی یعنې د حسبون بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج سره چې هغه په عستارات کښې اوسېدو. (۱۱) زمونږ مشرانو او زمونږ په ملک کښې اوسېدونکو ټولو خلقو مونږ ته ووئیل چې د سفر دپاره څه خوراک تیار کړو او تاسو سره ملاوېدو له راشو. مونږ ته وئیلې شوی ؤو چې خپل ځانونه ستاسو خدمت ته حاضر کړو. او تاسو ته ووايو چې تاسو زمونږ سره یو تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ روتی ته وگوره، کله چې مونږ د دې سره د خپلو کورونو نه ستاسو سره ملاوېدو دپاره راوتو نو دا لا گرمه وه. خو وگوره، اوس دا اوچه شوې ده او پشم یې کړې دے. (۱۳) کله چې مونږ مشکونه د میو نه پک کړل نو دا نوی ؤو. خو وگوره، اوس دا شلېدلی دی. زمونږه جامې او خپلې د اوږد سفر په وجه زړې شوې دی.“ (۱۴) بنی

اسرائیلو د هغوی خه روتی واخستله، خو هغوی د مالک
 خدای سره د دې په حقله مشوره ونه کړه. (۱۵) یسوع د
 جبعون خلقو سره د امن تړون وکړو او هغوی یې ژوندی
 پرېښودل. د بنی اسرائیلو مشرانو کلکه وعده وکړه چې په
 معاهده باندې به عمل کوی. (۱۶) د تړون نه درې ورځې
 وروستو بنی اسرائیلو ته پته ولگېده چې دا خلق په حقیقت
 کښې د نزدې خای اوسېدونکی ؤو. (۱۷) نو اسرائیلیان روان
 شول او درې ورځې پس هغه ښارونو ته ورسېدل چې دا خلق
 په کښې اوسېدل، جبعون، کفیره، بیروت او قریت یعربیم. (۱۸)
 خو بنی اسرائیلو هغوی خکه نه شول وژلې چې د هغوی
 مشرانو ورسره د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک په
 نامه کلکه وعده کړې وه. ټولو خلقو د دې په حقله مشرانو ته
 شکایت وکړو، (۱۹) خو هغوی په جواب کښې ووئیل، ”مونږه
 هغوی سره د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک په
 نوم کلکه وعده کړې ده. اوس مونږ هغوی ته خه نقصان نه
 شو رسولې. (۲۰) د خپلې وعدې په وجه په مونږ لازم دی
 چې هغوی اوسېدو ته پرېږدو. که مونږ داسې ونه کړل نو
 خدای پاک به مونږ له سزا راکړی. (۲۱) هغوی مه وژنئ خو
 هغوی به زمونږ دپاره لرگی ماتوی او اوبه به راوړی.“ او
 مشرانو هم دغه مشوره راکړې ده. (۲۲) یسوع حکم وکړو چې
 د جبعون خلق دې هغه له راوستلې شی. او هغه د هغوی نه
 تپوس وکړو، ”تاسو ولې مونږ دوکه کړو او راته مو ووئیل
 چې مونږ د لرې خای نه راغلی یو، اگر چې تاسو دلته نزدې
 اوسېدئ؟ (۲۳) د دې کار کولو په وجه تاسو لعنتی شوی یئ.
 ستاسو خلق به د همېشه دپاره غلامان وی. لرگی به ماتوی او
 زما د خدای پاک کور ته به اوبه راوړی.“ (۲۴) هغوی په

جواب کبني ووتيل، ”صاحبہ، مونڙ ڪُڪه داسي وڪڙل چي
مونڙ ته پوره خبر رارسيدلے دے چي مالڪ خدائِ ستاسو
خدائِ پاڪ خپل خدمت کونڪي موسيٰ له دا حُڪم ورڪڙے
وو چي دا ٽول مُلڪ تاسو له درڪڙي او چي ڄومره خلق په
هغه مُلڪ کبني وي نو وبه پي وڙني. مونڙ ستاسو نه سخت
يربدو نو په دې وجه مو دا کار ڪڙے دے او زمونڙ سره د
خپل ڙوند فڪر وو. (۲۵) اوس مونڙ ستاسو په قبضه کبني يو،
خه چي درته بنهٔ بئڪاري نو هم هغه شان وڪڙي.“ (۲۶) نو
يشوع بنی اسرائیلو له اجازت ورنهٔ ڪڙو چي هغوي ووتني.
(۲۷) خو هم په هغه وخت هغه د هغوي نه غلامان جوڙ ڪڙل
چي لرگي ماتوي او د مالڪ خدائِ د قربان گاه او بنی
اسرائیلو دپاره اويہ راوڙي. او تر نن ورڃي پورې هغوي په
هغه خائِ کبني هم دا کار کوي چي مالڪ خدائِ د خپل
عبادت دپاره غوره ڪڙے دے.

د اموريانو شڪست خوڙل

۱۰ (۱) د يروشلم بادشاه ادوني صدق خبر شو چي يشوع
عي قبضه ڪڙے دے او بڃي پي تباه ڪڙے دے او د دې
بادشاه پي وڙلے دے، لڪه ڇنگه چي يشوع د يريحو او د دې
بادشاه سره هم دغه شان ڪڙي وُو. هغه د دې نه هم خبر شو
چي د جبعون خلقو د بنی اسرائیلو سره صلح ڪڙي ده او د
هغوي سره اوسيري. (۲) د يروشلم خلق د دې په وجه ڀڙي
واخستل ڪُڪه چي جبعون د شاهي بنارونو په شان يو لوي
بنار وو، دا د عي نه هم لوي وو او د دې سڙي تڪڙه جنگيالي
وُو. (۳) نو ادوني صدق د حبرون بادشاه هو هام له، د يرموت

بادشاه پيرام، د لکيس بادشاه يفيغ او د عجلون بادشاه دبير له دا پيغام ولپرلو، ﴿٢﴾ ”راشي او په جبعون باندې په حمله کولو کبني زما مدد وکړي، ځکه چې د جبعون خلقو د يشوع او د بني اسرائيلو سره صلح کړې ده.“ ﴿٥﴾ دې پينځو اموري بادشاهانو، د يروشلم بادشاه، د حبرون، د يرموت، د لکيس او د عجلون بادشاه يو لښکر جوړ کړو، جبعون يې محاصره کړو او حمله يې ورباندې وکړه. ﴿٦﴾ د جبعون سړو يشوع له دا خبر وروپرلو چې هغه د جلجال په کيمپ کبني وو، ”په دې وخت کبني مونږ عاجزان هم داسې مه پرېږده. سمدستي راشه او زمونږ مدد وکړه. د غرونو په ملک کبني ټول اموري بادشاهان په خپلو کبني ملگري شوي دي او په مونږ يې حمله کړې ده.“ ﴿٧﴾ نو يشوع او د هغه ټول لښکر د جلجال نه روان شول چې په دې کبني تکړه فوجيان هم شامل و. ﴿٨﴾ مالک خدای يشوع ته وفرمائيل، ”د هغوي نه مه پرېږه. ما د مخکبني نه تا له فتح درکړې ده. د هغوي يو کس به هم ستا مقابله نه شي کولى.“ ﴿٩﴾ يشوع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال نه جبعون ته مزل وکړو او هغوي په اموريانو باندې يوه ناڅاپه حمله وکړه. ﴿١٠﴾ مالک خدای اموريان د بني اسرائيلو په وړاندې په وارخطايي آخته کړل. بني اسرائيلو په جبعون کبني د هغوي قتل عام وکړو او د هغه سرک پورې ورپسې و او چې بره بيت حورون ته تلې دې او په جنوب کبني د عزيقه او مقيده پورې يې ورباندې حملې کولې. ﴿١١﴾ په کوم وخت کبني چې اموريان د بني اسرائيلو نه لاندې درې ته تښتېدل، نو مالک خدای تر عزيقه پورې په هغوي باندې لويه ږلې ووروله. په ږلې باندې د هغې نه هم زيات مړه شول چې څومره بني اسرائيلو وژلي و. ﴿١٢﴾ په هغه ورځ کله چې

مالڪ خُداي د بني اسرائيلو سڀو له په اموريانو باندې فتح وركړه، يشوع د مالڪ خُداي سره خبرې وكړې. هغه د بني اسرائيلو په مخكښې داسې وفرمائيل، ”اے نمره، د جبعون د پاسه ولاړ اوسه، اے سپورمي، د ايلون په مېدان ودرېره.“

۱۳ نو نمر نېغ ودرېدو او سپورمي تر هغې پورې حركت نه كولو تر كومې پورې چې قوم د خپلو دشمنانو نه بدل نه وو اخستے. دا د ياشر په كتاب كښې ليكلي دي. نمر د آسمان په مينځ كښې ولاړ وو او تقريباً ټوله ورځ پرې نه وتلو. ۱۴

داسې ورځ نه د دې نه مخكښې تېره شوې ده او نه د دې نه پس راغلې ده، په هغه وخت كښې مالڪ خُداي د يو سړي خبرو ته توجه وكړه، ځكه چې مالڪ خُداي د بني اسرائيلو دپاره جنگ كولو. ۱۵ د دې نه پس، يشوع او د هغه لښكر په جلال كښې كېمپ ته راواپس شول.

د يشوع په ذريعه د پينځو اموري بادشاهانو نيول

۱۶ په هغه وخت هغه پينځه اموري بادشاهان وتښتېدل او د مقيده په غار كښې پټ شول، ۱۷ يشوع چا خبر كړو چې هغوي په كوم ځاي كښې پټ وو. ۱۸ هغه وفرمائيل، ”د غار د خولې مخې ته يو څو غټ كاني راورغروي او څه څوكيداران هلته ودروي، ۱۹ خو تاسو په خپله هلته مه ايسارېږئ. په دشمن پسې روان اوسئ او د شا د طرف نه ورباندې حمله وكړئ، هغوي مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورسېږي. مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاك تاسو له په هغوي باندې فتح دركړې ده.“ ۲۰ يشوع او د بني اسرائيلو سڀو د اموريانو لښكر تقريباً ختم كړو، خو څه پاتې كسانو د ښار په

دېوالونو کښې دننه د پناه ځای پېدا کړو او ونه وژلې شول.

٢١) بیا د یسوع ټول سړی په خبر سره د مقیده په کېمپ

کښې یسوع له واپس راغلل. د دې نه پس په هغه ملک کښې

هیچا دا جرأت نه شو کولې چې د بنی اسرائیلو خلاف څه

ووائی. ٢٢) بیا یسوع وفرمائیل، ”د هغه غار خوله کولاو کړئ

او هغه پینځه بادشاهان ما له بهر راوباسی.“ ٢٣) نو غار

کولاو کړې شو او د یروشلم، حبرون، یرموت، لکیس او

عجلون بادشاهان رابهر کړې شول ٢٤) او هغوی یسوع ته

راوستلې شول. یسوع بیا د بنی اسرائیلو ټول سړی

راوغوښتل او هغه آفسرانو له یې حکم ورکړو چې، ”راشی او

خپلې پښې د بادشاهانو په څټونو باندې کېږدئ.“ او هغوی

ورله په څټونو پښې کېښودې. ٢٥) بیا یسوع آفسرانو ته

فرمائیل، ”پرېئ مه او نه چې بې حوصلې شی. اراده

مضبوطه کړئ او تکره شی ځکه چې مالک خدای به ستاسو

ټولو دشمنانو سره هم دغه شان کوی.“ ٢٦) بیا یسوع

بادشاهان ووژل او په پینځو ونو پورې یې راځوړند کړل او تر

مازیگره پورې د هغوی لاشونه هلته ؤو. ٢٧) د نمرپرېواتو په

وخت کښې یسوع حکم وکړو او د هغوی لاشونه راکوز کړې

شول او هم په هغه غار کښې وغورزولې شول چرته چې

هغوی مخکښې پټ ؤو. د غار په خوله باندې لوی کانی

کېښودلې شول او هغوی تر اوسه پورې هلته دی.

د یسوع نورې اموری علاقې قبضه کول

٢٨) یسوع حمله وکړه او مقیده او د هغې بادشاه یې په هغه

ورغ ونيولو. هغه په ښار کښې ټول خلق ووژل او هیڅ څوک

هم ژوندی پاتې نه شو. يشوع د مقیده بادشاه سره هم هغه
 شان وکړل چې خه يې د یریحو بادشاه سره کړی و. (۲۹) د
 دې نه پس، يشوع او د هغه لښکر د مقیده نه لښاه ته لاړو او
 په دې يې حمله وکړه. (۳۰) مالک خدای بنی اسرائیلو له په
 دې ښار او د دې په بادشاه باندې هم فتح ورکړه. يشوع هیڅ
 څوک هم ژوندی پرې نه بنودل او هغه د دې بادشاه سره هم
 هغه شان وکړل چې څنگه يې د یریحو بادشاه سره کړی و. (۳۱)
 د دې نه پس، يشوع او د هغه لښکر د لښاه نه لکيس ته
 لاړل، دا يې هم محاصره کړو او حمله يې پرې وکړه. (۳۲) د
 جنگ په دویمه ورځ مالک خدای بنی اسرائیلو له په لکيس
 فتح ورکړه. څنگه چې هغوی د لښاه سره کړی و، نو هغوی
 هیڅ څوک هم ژوندی پرې نه بنودل او په ښار کښې يې هر یو
 کس ووژلو. (۳۳) د جزر بادشاه هورم د لکيس د مدد دپاره
 راغلو، خو يشوع هغه او د هغه لښکر له شکست ورکړو او
 هغه یو کس هم ژوندی پرې نه بنودو. (۳۴) ورپسې، يشوع او
 د هغه لښکر د لکيس نه عجلون ته لاړل، دا يې محاصره کړو
 او حمله يې ورباندې وکړه. (۳۵) هغوی هم په هغه ورځ دا
 قبضه کړو او هلته هر یو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې
 څنگه يې د لکيس سره کړی و. (۳۶) د دې نه پس، يشوع او
 د هغه لښکر د عجلون نه حبرون ته وختل، حمله يې پرې
 وکړه (۳۷) او قبضه يې کړو. هغوی بادشاه، په هغه ښار او
 گېرچاپېره ټولو ښارونو کښې هر یو کس ووژلو. يشوع هغه
 ښار پوره تباه کړو، هم هغه شان چې څنگه هغه د عجلون
 سره کړی و. په دې کښې هغوی هیڅ څوک هم ژوندی پرې
 نه بنودلو. (۳۸) بیا يشوع او د هغه لښکر دبیر ته وروايس
 شول او په دې يې حمله وکړه. (۳۹) هغه دا، د دې بادشاه او

گېرچاپېره بنارونه يې قبضه کړل. هغوی هر يو کس ووژلو. يشوع په دبیر او د دې د بادشاه سره هم هغه شان کار وکړو چې څنگه کار يې د حبرون او لېناه او د دې د بادشاه سره کړی وو. (۴۰) يشوع ټول ملک قبضه کړو. هغه د غرونو ملک، د نمرخاته طرف ته لاندې علاقې او د نمرپرېواته طرف ته د غرونو لمنې او په جنوب کښې اوچ ملک او د دې ټولو بادشاهانو له يې شکست ورکړو. هغه هيخ څوک هم ژوندې پرې نه بنودو، هر يو کس ووژلې شو. دا هغه څه وو چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک يې حکم کړی وو. (۴۱) يشوع د قاديس برنيع نه واخله تر غزه پورې او د جشن بنار گېرچاپېره علاقې نه واخله تر جبعون بنار پورې ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو. (۴۲) يشوع دا ټول بادشاهان او د هغوی علاقه په يو وخت کښې فتح کړه ځکه چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د بنی اسرائیلو په جنگ کښې مدد کولو. (۴۳) د دې نه پس، يشوع او د هغه لښکر په جلجال کښې واپس کېمپ ته لاړل.

د يشوع يابین او د هغه ملگرو له شکست ورکول

۱۱ (۱) کله چې د بنی اسرائیلو د فتحې خبر د حصور بادشاه يابین ته ورسېدو، نو هغه د مدون بادشاه يوياب، د سيمرون او اکشاف بادشاهانو له خبر وروپېرلو، (۲) او په شمال کښې د غرونو ملک ټولو بادشاهانو، د گليل ډنډ جنوبي طرف ته د اردن په وادې کښې بادشاهانو، د گليل غرونو په لمن کښې بادشاهانو، او د دور سره نژدې د سمندر په غاړه بادشاهانو له يې هم خبر وروپېرلو. (۳) هغه کنعانيانو له چې

د اُردن سيند په دواړو طرفونو باندې اوسېدل، او اموريانو،
 حټيانو، فرزيانو او د غرونو په مُلک کښې يېوسيانو له هم
 خبر ورولبړلو او داسې هغه حويانو له يې هم خبر ورولبړلو
 چې هغوی د مصفاه په مُلک کښې د حرمون غره په لمن
 کښې اوسېدل. (۴) نو هغوی د خپلو ټولو فوجيانو سره
 راغلل، دا دومره ډېر سړی ؤو لکه چې د سمندر په غاړه
 شکې وى. د هغوی سره ډېر آسونه او جنگي گاډۍ هم وې.
 (۵) دې ټولو بادشاهانو په خپلو کښې اتحاد وکړو او په يو
 حائ راغلل او د بنى اسرائيلو خلاف جنگ کولو دپاره يې د
 ميروم خوږ سره خپمې ولگولې. (۶) مالک خدائ يَشوع ته
 وفرمائيل، ”د هغوی نه مه یرېره. سبا تر دې وخته پورې به ما
 هغوی ټول د بنى اسرائيلو دپاره وژلى وى. بيا ته به ضرور د
 هغوی آسونه گوډ کړې او د هغوی جنگي گاډۍ به
 وسوزوې.“ (۷) نو يَشوع او د هغه ټولو سړو د ميروم د خوږ
 سره په هغوی باندې اچانک حمله وکړه. (۸) مالک خدائ
 بنى اسرائيلو له په هغوی باندې فتح ورکړه، اسرائيليان
 ورپسې ؤو او په شمال کښې تر مسرفات مائم او صيدا او
 نمرخاته طرف تر مصفاه وادې پورې ورپسې ؤو. جنگ تر
 هغې پورې جارى وو چې د دشمن يو کس هم ژوندې پاتې نه
 شو. (۹) يَشوع د هغوی سره هم هغه شان وکړل چې څنگه
 مالک خدائ حُکم کړى وو يعنې هغه د هغوی آسونه شل
 گوډ کړل او جنگي گاډۍ يې ورله وسوزولې. (۱۰) بيا يَشوع
 راواپس شو، حصور يې ونيولو او د دې بادشاه يې ووژلو. په
 هغه وخت کښې حصور د ټولو بادشاهتونو مرکزى ښار وو.
 (۱۱) هغوی هلته هر يو کس ووژلو، هيڅ څوک هم ژوندې
 پاتې نه شو او ښار وسوزولې شو. (۱۲) يَشوع هغه ټول

بنارونه او د دې بادشاهان ونيول، هر يو کس يې ووژلو، هم هغه شان چې څنگه د مالک خدای خدمت کوونکی موسی حکم کړی وو. (۱۳) خو بنی اسرائیلو هغه يو بنار هم ونه سوزولو کوم چې په غونډو باندې جوړ شوی وو خو يشوع صرف حصور سوزولې وو. (۱۴) بنی اسرائیلو د دې بنارونو نه ټول مال غنیمت او څاروی بوتلل او د خپلو ځانونو دپاره يې وساتل. خو هغوی ټول کسان ووژل، هيڅ څوک هم ژوندی پاتې نه شو. (۱۵) مالک خدای خپل خدمت کوونکی موسی له حکم ورکړی وو، موسی دا حکم يشوع له ورکړو او يشوع ورباندې عمل وکړو. هغه هغه هر څه وکړل چې مالک خدای موسی ته د هغې حکم کړی وو.

هغه علاقې چې حضرت يشوع قبضه کړې وې

(۱۶) يشوع هغه ټول ملک قبضه کړو د غرونو ملک، د غرونو لمنې، چې په شمال او جنوب دواړو طرفونو باندې و، د جشن ټوله علاقه او د دې جنوبي طرف ته خشک ملک او هم دې سره د اردن د وادی. (۱۷) - (۱۸) هغه علاقه په جنوب کبني د ادوم سره نزدې د خلق غر نه واخله، په شمال کبني د بعل جاد پورې او د لبنان په وادی کبني د حرمون غر جنوبي طرف پورې خوره شوه. يشوع د دې علاقې د بادشاهانو سره تر پېر وخته پورې جنگ وکړو، خو هغه هغوی ټول ونيول او وې وژل. (۱۹) جبعون هغه يواځینې بنار وو چې د بنی اسرائیلو سره يې صلح وکړه، هلته څه جویان اوسېدل. باقی نور ټول په جنگ کبني فتح شوی و. (۲۰) مالک خدای هغوی په خپله تکره کړی و چې د بنی اسرائیلو سره جنگ

وکړی، نو داسې هغوی بېخی تباہ کړې شول او ټول په
 بې رحمۍ سره ووژلې شول. دا هغه څه ؤو چې مالک خدای
 د دې حکم موسی له ورکړې وو. ﴿٢١﴾ په هغه وخت کښې
 یشوع لاړو او د دېوانو نسل عناقیان یې تباہ کړل چې د غرونو
 په ملک کښې، حبرون، دبیر، عناب او د یهوداه او بنی
 اسرائیل د غرونو په ټول ملک کښې اوسېدل. یشوع هغوی او
 د هغوی ښارونه پوره تباہ کړل. ﴿٢٢﴾ د بنی اسرائیلو په ملک
 کښې یو عناقے هم پاتې نه شو، اگر چې څه عناقیان په غزه،
 جات او اشدود کښې پاتې ؤو. ﴿٢٣﴾ یشوع هغه ټول ملک
 قبضه کړو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای موسی ته
 حکم کړې وو. یشوع دا بنی اسرائیلو له ورکړو چې خپل
 میراث یې شی او په هره قبيله باندې یې په حصو کښې تقسیم
 کړو. نو بیا په هغه ملک کښې جنگونه ختم شول او امن و
 امان شو.

د حضرت موسی نه شکست خوړونکی بادشاهان

١٢ ﴿١﴾ بنی اسرائیلو دوو بادشاهانو له شکست ورکړو،
 نو د اردن نمرخاته طرف ته، د ارنون وادی نه واخله د اردن
 تر وادی پورې او هم داسې په شمال کښې د حرمون غر
 پورې ټول ملک یې فتح کړې وو او قبضه یې پرې کړې وه.
 ﴿٢﴾ یو اموری بادشاه سیحون وو چې هغه به په حسبون
 باندې بادشاهی کوله. د هغه په بادشاهی کښې نیم جلعاد
 شامل وو، د عروعر نه واخله چې د ارنون وادی په غاړه وو
 او د هغه وادی په مینغ کښې ښار او هم داسې د یبوق سیند
 پورې چې دا د عمون سرحد وو، ﴿٣﴾ په دې کښې د اردن

وادی یعنی په جنوب کبني د گليل درياب نه واخله د مر
 درياب نمرخاته طرف تر بيت يسيموت پورې او د پسگه غر د
 لمنو پورې علاقې شاملې وې. (٤) هغوی د بسن بادشاه عوج
 له هم شکست ورکړو، څوک چې د رفائيم آخري پاتې شوې
 وو، هغه په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کوله. (٥) د
 هغه په بادشاهی کبني د حرمون غر، سلکه او د جسور
 سرحدونو پورې ټول بسن او معکه او نیم جلعاد او هم داسې
 د حسبون بادشاه سيحون د علاقې پورې ملک په کبني شامل
 وو. (٦) موسی او بنی اسرائیلو دې دوو بادشاهانو له
 شکست ورکړې وو. د مالک خدای خدمت کوونکی موسی
 د هغوی ملک د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې له دې
 دپاره ورکړې وو چې د هغوی خپل میراث شی.

هغه بادشاهان چې حضرت یسوع شکست ورکړې

وو

(٧) نو یسوع او بنی اسرائیلو د اردن نمرپرېواته طرف ته دې
 ټولو بادشاهانو له شکست ورکړو چې په دې کبني د لبنان
 وادی بعل جاد نه واخله په جنوب کبني د ادوم سره نزدې د
 خلق غر پورې علاقې شاملې وې. یسوع دا ملک په قبیلو
 باندې تقسیم کړو او دا یې ورکړو چې پوخ میراث یې شی.
 (٨) په دې حصه کبني د غرونو ملک، نمرپرېواته طرف ته د
 غرونو لمنې، د اردن وادی او د دې لمنې، نمرخاته طرف ته
 کوزه علاقه او په جنوب کبني خُشکه علاقه شامله وه. په دې
 علاقه کبني حیان، اموریان، کنعانیان، فرزبان، حویان او
 یبوسیان اوسېدل. (٩) بنی اسرائیلو چې کومو بادشاهانو له

شکست ورکړو هغه دا دی، یریحو، عی چې بیت ایل ته نزدې وو، ۱۰) یروشلم، حبرون، ۱۱) یرموت، لکیس، ۱۲) عجلون، جزر، ۱۳) دبیر، جدر، ۱۴) حُرْمه، عراد، ۱۵) لِبْنَاه، عدولام، ۱۶) مقیده، بیت ایل، ۱۷) تفوح، حِفر، ۱۸) افیق، لشرون، ۱۹) مدون، حصور، ۲۰) سِمرون مرون، اکشاف، ۲۱) تعنک، مجدو، ۲۲) قادیس، یقنعام چې په کرمل کبني وو، ۲۳) دور چې د سمندر په غاړه وو، جوئیم، چې په گلیل کبني وو، ۲۴) او ترضاه. دا ټول یو دېرش بادشاهان وو.

د کنعان په پاتې علاقه باندې د قبضي کولو حکم

۱۳) ۱) اوس یشوع ډېر بوډا شوې وو. مالک خدای هغه ته وفرمائیل، ”ته ډېر بوډا شوې یې خو تر اوسه پورې په ډېره علاقه باندې قبضه کول پاتې دی، ۲) د فلسطیانو او جسوریانو ټوله علاقه، ۳) او ورسره په جنوب کبني د عویانو ټوله علاقه. د مصر سرحد سره د سیحور نهر نه واخله په شمال کبني د عقرون سرحد پورې علاقه د کنعانیانو گڼلې شوه، او د فلسطیانو بادشاهان په غزه، اشدود، اسقلون، جات او عقرون کبني اوسېدل. ۴) تر اوسه پورې د کنعانیانو او معاره ټول ملک هلته دے کوم چې د صیدانیانو دے او هم داسې د اموری سرحد افیق پورې، ۵) د جبلیانو ملک، نمرخاته طرف ته ټول لبنان، د بعل جاد نه چې د حرمون غر جنوب طرف ته ده د حمات درې پورې. ۶) په دې کبني د هغه صیدانیانو ټوله علاقه شامله ده کوم چې د لبنان د غرونو او مسرفات مائم په مینخ کبني د غرونو په ملک کبني اوسېږي. کله چې اسرائیلیان مخ په وړاندې

حی نو زه به دا ٽول خلق وشرم. لکه څنگه چې ما حکم درکړے دے نو ته به هغه ملک په بنی اسرائیلو باندې تقسیم کړې. (۷) نو اوس دا زمکه په هغه نورو نهو قبیلو او د منسی په نیمه قبيله باندې تقسیم کړه چې د هغوی خپل میراث شی.

د اردن نمرخاته طرف ته علاقې تقسیم کبدل

(۸) د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې د مخکېني نه هغه زمکه اخستې وه کومه چې موسی، د مالک خدای خدمتگار هغوی له ورکړې وه، دا د اردن سیند نمرخاته طرف ته وه. (۹) د هغوی علاقه د ارنون وادی په غاړه تر عروعر او د هغه وادی په مینخ کبني ښار پورې خوره شوه او په دې کبني د میدبا نه واخله تر دیبون پورې ټولې اوچتې علاقې شاملې وې. (۱۰) دا د عمون سرحد پورې لاره او هغه ټول ښارونه په کبني شامل وو په کومو باندې چې اموری بادشاه سیحون حکومت کړے وو، چې هغه په حسبون کبني بادشاهی کړې وه. (۱۱) په دې کبني د جلعادیانو، د جسوریانو او د معکیانو علاقې، د حرمون ټول غر او تر سلکه پورې ټول بسن شامل وو. (۱۲) په کبني د عوج بادشاهی هم شامله وه کوم چې د رفائیم آخری پاتې شوے وو، چې هغه په عستارات او ادرعی باندې بادشاهی کړې وه. موسی دې خلقو له شکست ورکړے وو او هغوی یې شړلی وو. (۱۳) خو بنی اسرائیلو د جسور او معکه خلق نه وو شړلی، هغوی تر اوسه پورې د بنی اسرائیلو سره اوسپړی. (۱۴) موسی د لیوی قبیلې له په میراث کبني هیخ زمکه نه وه ورکړې، لکه څنگه چې مالک خدای

موسیٰ ته فرمائیلی وُو چي لیویانو ته به د خپلې برخې په توگه هغه قربانی ملاویری کومې چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک ته په قربانگاه باندې سوزولے شی.

د روبین قبیلې ته حواله شوے مُلک

۱۵ موسیٰ د هغه مُلک یوه حصه د روبین د قبیلې کورنو له ورکړې وه چې د هغوی میراث شی. ۱۶ د هغوی علاقه د ارنون وادی په غاړه د عروعر پورې او د هغه وادی تر مینخ ښار پورې خوره وه او په دې کښې د میدبا نه گېرچاپېره ټولې اوچتې علاقې شاملې وې. ۱۷ په دې کښې حسبون او د اوچتې علاقې ټول ښارونه شامل وُو یعنی دیبون، بامات بعل، بیت بعل معون، ۱۸ یهض، قدیمات، مفعت، ۱۹ قریتائم، سبماه او په وادی کښې په غر باندې ضره سحر، ۲۰ بیت فعور، د پسگه غر ښکته علاقې او بیت یسیموت. ۲۱ په دې کښې د اوچتې علاقې ټول ښارونه او د اموری بادشاه سیحون ټول مُلک شامل وو، اموری بادشاه سیحون په حسبون بادشاهی کړې وه. موسیٰ هغه له او دغسې د میدیان دې حکمرانانو له هم شکست ورکړو، ایوی، رقم، صور، حور او ربع. د سیحون په مُلک کښې دې ټولو بادشاهانو حکومت کړے وو. ۲۲ کوم خلق چې بنی اسرائیلو ووژل په هغې کښې د بعور زوی بلعام فال کتونکے هم شامل وو. ۲۳ نمرپرپواته طرف ته د اردن سیند د روبین قبیلې سرحد وو. دا هغه ښارونه او کلی وُو چې د روبین قبیلې کورنو له ورکړے شوی وُو چې د هغوی خپل میراث شی.

د جاد قبیلې ته حواله شوې علاقه

۲۴) موسیٰ د هغه مُلک یوه حصه د جاد قبیلې کورنو له هم ورکړې وه چې د هغوی خپل میراث شی. ۲۵) د هغوی په علاقه کبني يعزیر او د جلعاد ټول بنارونه، د عروعر پورې د عمونیانو نیم مُلک شامل وو، کوم چې د ربه نمرخاته طرف ته دے، ۲۶) د هغوی مُلک د حسبون نه تر رامت مصفاه او بطونیم پورې او د محنايم نه تر دبیر سرحد پورې خور وو. ۲۷) د اُردن په وادی کبني په دې کبني بیت هارم، بیت نمره، سُکات، صفون او د حسبون بادشاه سیحون باقی پاتې بادشاهی شامله وه. د هغوی نمرپرېواته طرف ته سرحد د گلیل درياب پورې د اُردن سیند وو. ۲۸) دا هغه بنارونه او کلی وُو کوم چې د جاد قبیلې کورنو له ورکړې شوی وُو چې د هغوی خپل میراث شی.

د نمرخاته طرف ته منسی قبیلې ته حواله شوې علاقه

۲۹) موسیٰ د هغه مُلک یوه حصه د منسی نیمې قبیلې کورنو له ورکړې وه چې د هغوی خپل میراث شی. ۳۰) د هغوی علاقه تر محنايم پورې خوره وه او په دې کبني ټول بسن، د بسن بادشاه عوج ټوله بادشاهی او هم داسې په بسن کبني د یائیر ټول شپېته کلی هم شامل وُو. ۳۱) په کبني نیم جلعاد او هم داسې عستارات او ادرعی، په بسن کبني د عوج په بادشاهی کبني بنارونه هم شامل وُو. دا ټول د منسی زوی مکیر اولاد نیمو کورنو له ورکړې شوی وُو. ۳۲) کله چې

موسیٰ د موآب په مېدانونو کښې وو نو هغه د یریحو نمرخاته
 طرف ته او د اُردن مُلک داسې تقسیم کړو. (۳۳) خو موسیٰ
 لیوی قبیلې له په میراث کښې هیڅ هم ورنه کړل. ځکه چې
 مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د هغوی میراث دے
 لکه څنگه چې هغه ورسره وعده کړې وه.

د اُردن سیند نمرپرېواته طرف ته د علاقې تقسیم

۱۴ (۱) دا هغه حساب کتاب دے چې د اُردن سیند

نمرپرېواته طرف ته د کنعان مُلک په بنی اسرائیلو باندې
 څنگه تقسیم شوے وو. الی عزر امام، د نون زوی یسوع او د
 بنی اسرائیلو د قبیلو کورنو مشرانو دا په خلقو باندې تقسیم
 کړو. (۲) لکه څنگه چې مالک خدای موسیٰ له حکم
 ورکړے وو چې د اُردن سیند نمرپرېواته طرف ته نهه نیمو
 قبیلو ته د میراث د ملاوېدو دا فېصله دې د پچې په ذریعه
 وشي. (۳-۴) موسیٰ د اُردن نمرخاته طرف ته مُلک د
 مخکښې نه هغه نورو دوه نیمو قبیلو ته حواله کړے وو. د
 یوسف اولاد په دوو قبیلو کښې تقسیم وو، منسی او افرائیم.
 موسیٰ په هغه زمکه کښې لیویانو له هیڅ حصه ورنه کړه. خو
 هغوی ته د اوسېدو دپاره داسې ښارونه ملاو شول چې د
 هغوی د څاروو او رَمو دپاره پتی په کښې وُو. (۵) بنی
 اسرائیلو هغه زمکه هم هغه شان تقسیم کړه لکه څنگه چې
 مالک خدای موسیٰ له حکم ورکړے وو.

د حبرون کالب ته ملاوېدل

٦ يوه ورغ د يهوداه د قبيلې څه خلق په جلجال کبني

يشوع له راغلل. د هغوی نه يو کس د يفته قنزی زوی کالب

هغه ته وفرمائيل، ”تا ته پته ده چې مالک خدای په قادس

برنيع کبني د خدای پاک بنده موسی ته زما او ستا په حقله

څه فرمائیلی و. ٧ زه د څلوېښتو کالو وم چې کله د

مالک خدای خدمت کوونکی موسی زه د قادس برنيع نه

ولېرلم چې د ملک معلومات حاصل کړم. نو ما هغه له

صحيح خبر راوړو. ٨ کوم سړی چې زما سره تلی و نو

هغوی زمونږ خلق يرول. خو ما په وفاداری سره د مالک

خدای زما د خدای پاک تابعداری وکړه. ٩ په هغه وخت

موسی ما سره دا لوظ وکړو چې ما او زما بچو ته به بې شکه

دا ملک د ميراث په توگه ملاوېږی چې په کوم کبني ما قدم

اېښی وو. ١٠ خو اوس گوره، چې د کله نه مالک خدای

موسی ته داسې فرمائیلی دی نو د هغې پينځه څلوېښت کاله

وشول. دا هغه وخت وو چې کله بنی اسرائيل په صحرا کبني

روان و او مالک خدای د خپلې وعدې په مطابق تر نن

ورځې پورې زه ژوندی ساتلی يم. ما ته وگوره. زه د پينځه

اټياو کالو يم ١١ او زه نن هم هغه شان تکړه يم چې څنگه په

هغه وخت کبني وم چې کله موسی لېرلی وم. زه تر اوسه

پورې د جنگ او د باقی نورو کارونو دپاره اوس هم ښه تکړه

يم. ١٢ نو، ما له د غرونو هغه ملک راکړه چې مالک خدای

په هغه ورغ زما سره د هغې وعده کړې وه په کومه ورغ چې

ما او نورو جاسوسانو خبر راوړو. ما بيا تا ته ووييل چې هلته

د دېوانو نسل عناقيان د پخو دېوالونو په لويو لويو ښارونو

کبني و. مالک خدای دې زما مل شی او هغوی به زه

وشرم، هم هغه شان لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی

دی. (۱۳) یسوع د یفنه زوی کالب دپاره برکت وغوښتلو او د حبرون ښار یې ورکړو چې د هغه خپل شی. (۱۴) حبرون تر اوسه پورې د یفنه قنزی د زوی کالب دے، ځکه چې هغه په وفاداری سره د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک تابعداری کوله. (۱۵) د حبرون ښار مخکښې د قریت اربع په نوم یادېدو، ځکه چې اربع د ټولو نه لوی عناقے وو. نو بیا په هغه ملک کښې جنگونه ختم شول او امن و امان شو.

د یهوداه قبیلې ته حواله شوې زمکه

۱۵ (۱) د یهوداه قبیلې کورنو ته د زمکې یوه حصه ملاو شوه چې داسې بیان شوې ده، هغه ملک په جنوب کښې د ادوم د سرحد سره د صین صحرا آخری جنوبی سر ته ورسېدو. (۲) دا جنوبی سرحد د مالکې دریا د جنوبی سر نه لاړو، (۳) او په جنوب کښې د لړم درې نه واخله تر صین پورې تلے وو. دا په جنوب کښې د قادس برنیع نه تلے وو، د حصرون نه تېر وو او ادار ته رسېدلے وو او قرقع ته تاو وو، (۴) او عضمون ته تلے وو او د مدیترانی د سمندر ته د مصر په سرحد باندې په نهر باندې تلے وو، سرحد هلته ختم شوه وو. دا د یهوداه جنوبی سرحد وو. (۵) نمرخاته طرف ته سرحد یې د مالکې دریا د و، دا تر هغه خلیج پورې تلے وو چرته چې د اردن سیند خالی کیږی. شمالی سرحد د هغه خای نه شروع کېدو، (۶) چې د بیت حجله پورې خور وو او د هغه غاړې په شمالی طرف تلے وو چې د هغې نه د اردن وادی ښکارېده. بیا دا بوهن کانی پورې تلے وو، بوهن د روبین زوی وو، (۷) د مصیبت د وادی نه تر دبیر پورې او

بيا په شمال کښې د جِجال طرف ته تاو وو، چې مخ يې د
 وادې جنوبي طرف ته د ادميم درې ته دے. دا د عين شمس د
 چينو نه عين راجل ته تلے وو، (۸) کوم چې د غره جنوبي
 طرف ته د هنوم وادې نه تېر شوے وو چرته چې د يوسيانو
 يروشلم ښار وو. سرحد بيا د هنوم وادې نمرپرپواته طرف ته
 پاس غر ته ختلے وو، چې د رفائيم وادې شمالي سر سره
 دے. (۹) د هغه ځای نه دا د نفتوح چينو ته او بهر د عفرون
 سره نزدې ښارونو ته تلے وو. دا هلته د بعله يعنې
 قريت يعريم طرف ته تاو وو، (۱۰) چرته چې دا د ادوم د
 غرونو ملک طرف ته د بعله نمرپرپواته طرف ته تاو وو، د
 يعريم يعنې کسلون غره شمالي طرف ته، لاندې بيت شمس ته
 تلے وو او د تمت نه تېر وو. (۱۱) سرحد بيا د عقرون
 شمالي طرف ته غره ته تلے وو، د سکرون طرف ته تاو وو،
 د بعله غر نه تېر وو او يېني اېل ته تلے وو. دا د مديتراني د
 سمندر سره ختم وو، (۱۲) چې د هغې نه نمرپرپواته طرف ته
 د مديتراني سمندر وو. په دې سرحدونو کښې د يهوداه د
 قبيلو خلق اوسېدل.

د کالب د حبرون او دبیر فتح کول

(۱۳) لکه څنگه چې مالک خدای يشوع ته حکم کړے وو، د
 يهوداه د علاقې يوه حصه د يْفنه زوئ کالب له ورکړے شوې
 وه. هغه ته حبرون ملاو شو، د هغه ښار نوم قريت اربع وو او
 اربع د عناقيانو پلار نيکه وو. (۱۴) کالب د عناقيانو هغه اولاد
 د ښار نه وويستلو، چې د سيسی، اخيمان او تلمی قبيلې وې.
 (۱۵) د هغې ځای نه هغه لاړو چې د دبیر په اوسېدونکو باندې

حمله وکړی. هغه ښار مخکښې قریټ سفر بللے شو. (۱۶)

کالب وفرمائیل، ”زه به خپله لور عکسه هغه سپری له ورکړم چې واده یې کړی چې کوم سپرے د قریټ سفر په قبضه کولو کښې کامیاب شی.“ (۱۷) د کالب وراره او د قنز زوی

عتنی اېل هغه ښار قبضه کړو، نو کالب خپله عکسه لور هغه ته واده کړه. (۱۸) د واده په ورغ هغې عتنی اېل دې ته رضا کولو چې د هغې د پلار نه یو پټے وغواړی. هغه د خپل خر نه کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو چې، ”ته څه غواړې.“ (۱۹) هغې ورته ووئیل، ”زما سره ښه وکړه، زه د اوبو یو څو چینې غواړم. تا چې ما له کومه زمکه راکړې ده هغه په اوچ ملک کښې ده.“ نو کالب هغې له بره او ښکته چینې ورکړې.

د یهوداه ښارونه

(۲۰) دا هغه زمکه وه چې د یهوداه قبیلې کورنو ته ملاو شوه چې د هغوی میراث شی. (۲۱) په جنوب کښې په آخری سر کښې دا ښارونه د هغوی ؤو، کوم چې د ادوم سرحد سره نزدې ؤو، هغه دا ؤو، قبضئیل، عدر، یجور، (۲۲) قینه، دیمونه، عدده، (۲۳) قادس، حصور، اتنان، (۲۴) زیف، طلم، بعلوت، (۲۵) حصورحدته، قریوت حصرون یعنی حصور، (۲۶) امام، سمع، مولاده، (۲۷) حصارجده، حشمون، بیت فیلط، (۲۸) حصارسعول، بیرسبع، بزوتیاه، (۲۹) بعله، عییم، عضم، (۳۰) التولد، کسیل، حُرْمه، (۳۱) صِقلاج، مدمنه، سنسناه، (۳۲) لباوت، سلحیم، عین او رمون، دا ټول نهه ویشته ښارونه ؤو، چې د دې نه گېرچاپېره کلی هم ؤو.

۳۳ د غرونو په لمنو کښې دا ښارونه وُو، اِستال، صُرعا،
 اسنا، ۳۴ زروح، عين جنيم، تفوح، عينام، ۳۵ یرموت،
 عدولام، شوکه، عزيزه، ۳۶ شعريم، عديتيم، جدیره او
 جديروتیان، دا څوارلس ښارونه وُو چې د هغې نه گېرچاپېره
 کلی وُو. ۳۷ هلته دا ښارونه هم وُو، ضنان، حداشه،
 مجدلجد، ۳۸ دلغان، مصفاه، يفتی اېل، ۳۹ لکيس،
 بُصقت، عجلون، ۴۰ کبون، لحماس، کتليس، ۴۱
 جديروت، بيتدجون، نعمه او مقیده، دا شپاړس ښارونه وُو،
 چې د دې نه گېرچاپېره کلی وُو. ۴۲ هلته دا ښارونه هم وُو،
 لبنا، عتر، عسن، ۴۳ يفتاح، اسنا، نصيب، ۴۴ قعيله،
 اکزيب او مريسه، يعنې نهه ښارونه، چې گېرچاپېره ترې نه
 کلی هم وُو. ۴۵ هلته د عقرون د ښارونو او د کلو سره وُو،
 ۴۶ او د عقرون نه د مديترانی د سمندر پورې، ټول د اشدود
 سره نزدې ښارونه او کلی. ۴۷ هلته اشدود او غزه، د خپلو
 وړو ښارونو او کلو سره وُو، چې دا د مصر په سرحد باندې
 نهر او د مديترانی د سمندر غاړې ته رسېدلی وُو. ۴۸ د
 غرونو په مُلک کښې دا وُو، سمير، يتير، شوکه، ۴۹ دنا،
 قريّت سفر يعنې دبیر، ۵۰ عناب، استموع، عنيم، ۵۱ جشن،
 حولون او جلوه، يولس ښارونه، چې د دې نه گېرچاپېره
 کلی وُو. ۵۲ هلته عرب، دومه، اشعان، ۵۳ ينوم، بيتتفوح،
 افيقه، ۵۴ حُمطه، حبرون او صيعور وُو، نهه ښارونه، چې
 گېرچاپېره ترې نه کلی هم وُو. ۵۵ هلته دا ښارونه وُو،
 معون، کرمل، زيف، يوطه، ۵۶ يزرعيل، يقديعام، زروح، ۵۷
 قين، جبعه او تمت، يعنې لس ښارونه، چې گېرچاپېره ترې
 نه کلی هم وُو. ۵۸ هلته حُلحول، بيتصور، جدور، ۵۹
 معرات، بيتعنات او التقون وُو، شپږ ښارونه، چې

گهرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو. (۶۰) هلته قريټ بعل يعنې،
 قريټ يعريم او ربه ؤو، دوه بشارونه، چې گهرچاپېره ترې نه
 کلی هم ؤو. (۶۱) په صحرا کښې بيت اراباه، مدين، سکاکه،
 (۶۲) نېسان، د مالگې بشار، او عين جدی ؤو، شپږ بشارونه چې
 گهرچاپېره ترې نه کلی هم ؤو. (۶۳) خو د يهوداه خلق د دې
 قابل نه ؤو چې هغه يېوسيان و شړي کوم يېوسيان چې په
 يروشلم کښې اوسېدل. يېوسيان تر اوسه پورې هلته د يهوداه
 د خلقو سره اوسېږي.

افرائيم او د نمرپرېواته طرف منسی ته علاقه حواله کېدل

۱۶ (۱) د يوسف اولاد ته چې کوم ملک حواله شوې وو
 د هغې جنوبي سرحد د يريحو سره نزدې د اردن نه شروع
 شوې وو، دا هغه خائ وو چې د يريحو چينو نمرخاته طرف
 ته وو او صحرا ته تلې وو. دا د يريحو نه تلې وو او تر
 بيت ايل پورې د غرونو ملک ته ننوتلې وو. (۲) د بيت ايل نه
 دا لوز ته تلې وو او عطارات ادار ته رسېدلې وو، چرته چې
 ارکيان اوسېدل. (۳) بيا دا د لانديني بيت حورون پورې،
 نمرپرېواته طرف ته د يفلپطيانو علاقې ته تلې وو. دا د هغه
 خائ نه جزر ته تلې وو او د مديتراني په سمندر باندې ختم
 وو. (۴) دا زمکه د يوسف اولاد، د افرائيم قبيلو او د
 نمرپرېواته طرف ته منسی ته ملاو شوه چې د هغوی خپل
 ميراث شی.

٥) دا د إِفرائيم د قبيلې د كورنو علاقه وه، د هغوى سرحد نمرخاته طرف ته د عطارات ادار نه پاسنى بيت حورون ته تلې وو. ٦) او د هغه خائ نه د مديترانى سمندر ته تلې وو. مكمتاه د هغوى په شمالى طرف باندې وو. هلته نمرخاته طرف ته سرحد د تانت سيلا طرف ته تاو وو او د ينوحاه نمرخاته طرف ته تلې وو. ٧) بيا دا د ينوحاه نه لاندې عطارات او نغراه ته تلې وو، چې پريحو ته رسېدلې وو او د اردن سره ختم وو. ٨) نمرپرېواته طرف ته سرحد د تفوح نه د قاناه نهر ته تلې وو او د مديترانى سمندر سره ختم وو. دا هغه ملك وو چې د إِفرائيم د قبيلې كورنو ته وركړې شوې وو چې د هغوى ميراث شى، ٩) چې په كېنې يو څو هغه واړه بشارونه او كلې هم شامل وو كوم چې د منسى په سرحدونو كېنې دننه وو، خو د إِفرائيم قبيلې له وركړې شوى وو. ١٠) خو هغوى هغه كنعانيان ونه شړل كوم چې په جزر كېنې اوسېدل، نو په دې وجه كنعانيان تر اوسه پورې د إِفرائيميانو سره اوسېږي، خو د كنعانيانو نه يې په زور كار اخلى.

نمرپرېواته طرف ته منسى

١٧) ١) د نمرپرېواته طرف ته د اردن يوه برخه د يوسف مشر زوى منسى اولاد څه كورنو ته ملاو شوې وه. د جلعاد پلار مكير، چې د منسى مشر زوى وو هغه يو تكړه فوجى وو، نو په دې وجه جلعاد او د نمرخاته طرف ته بسن هغه ته

حواله شوی وُو. (۲) د اُردن نمرپرپواته طرف ته زمکه د منسی دې باقی پاتې کورنو ته حواله شوې وه یعنی ابیعزر، حالق، اسری اهل، شکم، حفر او سمیدع. دا د یوسف زوی منسی نران اولاد وو او هغوی د خپلو کورنو مشران وُو. (۳) د حفر زوی صیلافحاد، چې دې زوی د جلعاد، جلعاد زوی د مکیر او مکیر زوی د منسی وو، د صیلافحاد زامن نه وُو، خو صرف لویه پي وې. د هغوی نومونه محلاه، نوعاه، حجلاه، ملکاه او ترصاه وُو. (۴) هغوی اِلی عزر امام، د نون زوی یسوع او مشرانو له لارې او ورته پي ووئیل، ”مالک خدای موسی له حکم ورکړو چې مونږ له او داسې زمونږ نرانو خپلوانو له هم د زمکې یوه برخه راکړی چې زمونږ میراث شی.“ نو چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو هغه ورله د ترونو سره میراث ورکړو. (۵) نو په دې وجه منسی ته د اُردن نمرخاته طرف د جلعاد او بسن نه علاوه لس نورې برخې ملاو شوې، (۶) ځکه چې د منسی قبیلې لونیو ته د خپلو زامنو سره میراث ملاو شو. نو په دې وجه د جلعاد مُلک د منسی د باقی پاتې اولاد میراث شو. (۷) د منسی علاقه د آشر نه د شکم نمرخاته طرف ته تر مکمتاه پورې ورسېده. بیا هغه سرحد د جنوب طرف ته لاړو چې په دې کبني د تفوح خلق شامل شی. (۸) د تفوح نه گېرچاپېره علاقه د منسی وه، خو په سرحد باندې د تفوح ښار، د اِفرائیم د اولاد وو. (۹) بیا سرحد لاندې د قانا نهر ته تلې وو. د نهر جنوبی طرف ته ښارونه د اِفرائیم وُو، اگر چې دا د منسی په علاقه کبني وُو. د منسی سرحد د نهر شمالی غاړې سره تلې وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. (۱۰) اِفرائیم جنوب طرف ته وو او منسی د شمال طرف ته وو او د نمرپرپواته

سرحد پي د مدیترانی سمندر وو. آشر شمالی نمرپرپواته طرف ته وو او یساکار شمالی نمرخاته طرف ته وو. (۱۱) د یساکار او آشر په علاقو کښې، بیت شان او ابلعام د منسی وُو او تر دور پورې چې د سمندر په غاړه دے او د هغې نه گهرچاپره ښارونه هم د منسی وُو، عین دور، تعنک، مجدو او د دې نه گهرچاپره ښارونه. (۱۲) د منسی خلقو په دې ښارونو کښې اوسېدونکی خلق نه شول شړلے، نو په دې وجه کنعانیان هلته په زور اوسېدل. (۱۳) اگر چې کله بنی اسرائیلیان تکره هم شول، نو هغوی بیا هم ټول کنعانیان ونه شړل، خو کنعانیان پي دې ته مجبور کړل چې په زبردستی ترې نه کار واخلي.

د افرائیم او د نمرپرپواته طرف ته منسی د نورې زمکې غوښتل

(۱۴) د یوسف اولاد یشوع ته ووئیل، ”تا مونږ له د ملک صرف یوه برخه ولې راکړې ده چې زمونږ میراث شی؟ مونږ پېر زیات خلق یو حکه چې مالک خدای مونږ له برکت راکړے دے.“ (۱۵) یشوع ورته وفرمائیل، ”که تاسو پېر زیات یئ او د افرائیم د غرونو ملک ستاسو دپاره کافی نه وی، نو بیا ځنگلو ته لاړ شی او د فرزیانو او رفائیم په ملک کښې د خپلو ځانونو دپاره زمکه صفا کړئ.“ (۱۶) د یوسف قبیلې ورته ووئیل، ”د غرونو ملک هم زمونږ دپاره کافی نه دے، او د مېدانونو او د بیت شان او د دې نه گهرچاپره ښارونو او د یزرعیل په وادی کښې اوسېدونکی ټول کنعانیان د اوسپنې جنگی گاډی لری.“ (۱۷) نو یشوع د افرائیم او د نمرپرپواته

طرف ته منسی قبیلو ته ووئیل چي، ”په حقیقت کبني تاسو
 ډېر زیات یئ او تاسو ډېر تکره شوی یئ. تاسو ته به د یوې
 برخې نه زیاتې برخې ملاوېږی. ﴿۱۸﴾ د غرونو مُلک به ستاسو
 شی، اګر چي دا یو ځنګل دے، تاسو به دا صفا کړئ او د یو
 سر نه تر بل سره پورې به یې ونیسئ. که کنعانیان هر څومره
 تکره هم وی او ورسره د اوسپني جنگي ګاډی وی خو تاسو
 به بیا هم هغوی وشرئ.“

پاتي شوې زمکه تقسیمول

۱۸ ﴿۱﴾ کله چي هغوی هغه مُلک فتح کړو نو د هغې نه
 پس، د بنی اسرائیلو ټول قوم په سیلا کبني راغونډ شو او د
 مالک خدای د حضور مقدسه خېمه یې ودروله. ﴿۲﴾ د بنی
 اسرائیلو اووه قبیلې تر اوسه پورې داسې وې چي هغوی ته په
 هغه مُلک کبني حصه نه وه حواله شوې. ﴿۳﴾ نو یسوع بنی
 اسرائیلو ته وفرمائیل، ”تاسو به ترڅو پورې دومره انتظار
 کوئ چي تاسو لار شی او هغه مُلک ونیسئ کوم چي مالک
 خدای ستاسو د پلار نیکه خدای پاک تاسو له درکړے دے؟
 ﴿۴﴾ تاسو به د هرې قبیلې نه درې سړی خوښ کړئ او زه به
 هغوی ولېږم چي هغه ټوله علاقه وګوری او د دې میراث د
 تقسیمولو تفصیل راوړی او بیا به هغوی ما له واپس راشی.
 ﴿۵﴾ هغه مُلک به په هغوی باندې په اوو برخو کبني تقسیم
 شی، یهوداه به د هغې په جنوبی حصه کبني ایسار شی او
 یوسف به د هغې په شمالی حصه کبني ایسار شی. ﴿۶﴾ د دې
 اوو حصو د تقسیم یو تفصیل ولیکئ او ما له یې راوړئ. بیا
 به زه ستاسو دپاره د مالک خدای ستاسو د خدای پاک په

وړاندې د مشورې دپاره ستاسو سره پچه واچوم. (۷) خو
 ليويانو ته به ستاسو نورو قبيلو سره د زمکې ميراث نه
 ملاوېږي، ځکه چې د هغوی برخه دا ده چې د مالک خدای د
 امامانو په توگه خدمت وکړي. او د جاد، روبين او د منسی
 قبيلو ته به نوره زمکه نه ملاوېږي ځکه چې د مخکېني نه
 هغوی ته خپله زمکه د اردن نمرخاته طرف ته ملاو شوې ده،
 کومه چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی هغوی له
 ورکړې ده. (۸) کله چې هغه سړی د ملک کتلو دپاره روان
 شول نو يشوع ورته وفرمائيل چې، ”داسې به وکړئ، په هغه
 ټول ملک باندې وگرځئ او تفصيل يې جوړ کړئ او بيا ما له
 واپس راشئ. او بيا به زه دلته په سيلا کښې د مالک خدای په
 وړاندې د مشورې دپاره تاسو سره پچه واچوم.“ (۹) نو هغه
 سړی په ټول ملک باندې وگرځېدل او هغوی د دې بيان
 وليکلو چې په اوو حصو کښې به يې څنگه تقسيموی او د
 بنارونو تفصيل يې وليکلو. بيا هغوی واپس يشوع له د سيلا
 کښې ته لاړل. (۱۰) نو يشوع د هغوی دپاره په سيلا کښې پچه
 واچوله چې د مالک خدای سره مشوره وکړي او د بني
 اسرائيلو هرې پاتې شوې قبيلې ته يې د زمکې خپله برخه
 حواله کړه.

بنيامين ته حواله شوې علاقه

(۱۱) اول پچه د بنيامين د قبيلې راوتله. د هغوی زمکه د
 يهوداه او يوسف قبيلو په مينځ کښې پرته وه. (۱۲) په شمال
 کښې د هغوی سرحد د اردن سره شروع کېدو او بيا د يريحو
 شمال طرف ته بره ختله وو او نمر پرېواته طرف ته د

بیت آون په صحرا کښې د غرونو په مُلک کښې تلے وو. (۱۳)
 هغه سرحد بیا بره د لوز جنوبی طرف ته تلے وو چې د دې
 بیت ایل نوم هم وو، بیا عطارات ادار ته کوز شوے وو چې د
 بیت حورون په جنوب طرف په غر باندې وو. (۱۴) بیا سرحد
 په یو بل طرف باندې تلے وو، د دې غره د نمر پرېواته طرف
 نه جنوبی طرف ته تاو وو او قریت بعل ته تلے وو چې بل نوم
 یې قریت یعریم دے، کوم خائ چې د یهوداه د قبیلې دے. دا
 د نمر پرېواته طرف ته سرحد وو. (۱۵) جنوبی سرحد یې د
 قریت یعریم په غاړه شروع شوے وو او د نفتوح چینو ته تلے
 وو. (۱۶) بیا دا لاندې د غره لمنو ته کوز شوے وو چې د
 هنوم وادی ترې نه ښکارېده، دا د رفائیم وادی شمالی سر
 سره دے. بیا دا د هنوم په وادی کښې جنوبی طرف ته، د
 یوسیانو په جنوبی غاړه د عین راجل طرف ته تلے وو. (۱۷)
 بیا دا د عین شمس شمالی طرف ته او بیا جلیلوت ته تاو وو،
 چې د ادمیم درې ته مخامخ دے. سرحد بیا لاندې د بوهن
 کانی ته تلے وو، بوهن د روین زوی وو. (۱۸) او د هغه
 غاړې شمالی طرف ته تېر وو چې د اُردن وادی ترې نه
 ښکارېده. دا لاندې وادی ته ورننوتلے وو، (۱۹) د بیت حجله
 شمالی غاړې نه تېر وو او د مالګې دریا د شمالی خولې
 سره ختم وو، په کوم خائ کښې چې د اُردن سیند اوبه
 ورغورزیږی. دا جنوبی سرحد وو. (۲۰) اُردن یې د نمرخاته
 طرف ته سرحد وو. دا د هغه مُلک سرحدونه وو کوم چې د
 بنیامین قبیلې کورنو ته ملاو شو چې د هغوی خپل میراث
 شی. (۲۱) د بنیامین د قوم د قبیلو ښارونه دا وو، یریحو،
 بیت حجله، عمیق قصیص، (۲۲) بیت ارباه، صمریم،
 بیت ایل، (۲۳) عویم، فاره، عفره، (۲۴) کفر العمونی، عُفنی او

جبعه، دا دولس ښارونه ؤو چې گېرچاپېره ترې نه کلي هم
 ؤو. (۲۵) هلته جبعون، راما، بيروت، (۲۶) مصفاه، کفيره،
 موضه، (۲۷) رقم، ارفيل، تراله، (۲۸) ضلع، الف، يبوس يعني
 يروشلم، جبعه او قریت يعريم ؤو، دا ټول څوارلس ښارونه ؤو
 چې گېرچاپېره ترې نه کلي هم ؤو. دا هغه مُلک دے کوم چې
 د بنيامين قبيلې کورنو ته ملاو شو چې د هغوی ميراث شی.

شمعون ته حواله شوې علاقه

۱۹ (۱) دوېمه پچه د شمعون قبيلې د کورنو راووتله. دا
 علاقه د يهوداه قبيلې په علاقه کښې دننه وه. (۲) په دې کښې
 بيرسبع يا شيبا، مولاده، (۳) حصارسعول، بالاه، عضم، (۴)
 التولد، بيتايل، حُرْمه، (۵) صِقلاج، بيت مرکبوت،
 حصارسوسه، (۶) بيتلباوت او ساروحن شامل ؤو، دا
 ديارلس ښارونه ؤو چې گېرچاپېره ترې کلي ؤو. (۷) هلته
 عين، رمون، عتر، عسن هم ؤو، دا څلور ښارونه ؤو، چې
 گېرچاپېره ترې نه کلي ؤو. (۸) په دې کښې هغه ټول کلي
 شامل ؤو چې تر لرې په جنوب کښې د بعلات بير يا راما
 نجب پورې ښارونه ترې نه تاو وو. دا هغه مُلک وو چې د
 شمعون قبيلې کورنو ته ملاو شوي وو چې د هغوی خپل
 ميراث شی. (۹) د يهوداه ميراث د ضرورت نه زيات وو نو
 په دې وجه د هغه علاقي يوه برخه د شمعون قبيلې له
 ورکړې شوې وه.

زبولون ته حواله شوې علاقه

۱۰. درېمه پچه د زبولون قبیلې د کورنو راووتله. هغوی ته چې کومه زمکه ملاو شوه هغه سارید ته رسېدلې وه. ۱۱. د مُلک سرحد د هغه خائ نمرپرېواته طرف مرعله ته تلې وو، چې دباست او د یقنعام نمرخاته طرف ته د نهر سره لگېدو. ۱۲. د سارید په بله غاړه دا نمرخاته طرف ته د کسلوت تبور سرحد ته او بیا دبرت او یفیع ته تلې وو. ۱۳. دا د هغه خائ نه نمرخاته په طرف جات حفر او عته قاضین ته روان وو او د رمون په لاره نیعه ته تاو وو. ۱۴. په شمال کبني سرحد د حناتون طرف ته تاو وو او د افتتاح اهل وادی سره ختم وو. ۱۵. په دې کبني قطات، نحلال، سمرون، اداله او بیت لحم شامل وو، دا ټول دولس ښارونه وو، چې گېرچاپېره ترې نه کلی وو. ۱۶. دا ښارونه او د دې کلی په هغه مُلک کبني وو کوم چې د زبولون قبیلې ته ملاو شو چې خپل میراث یې شی.

د یساکار قبیلې ته حواله شوې علاقه

۱۷. په څلورم ځل پچه د یساکار قبیلې د کورنو راووتله. ۱۸. د دې په علاقه کبني، یزرعیل، کسلوت، شونیم، ۱۹. حفارئیم، شیون، اناخرات، ۲۰. ربیت، قسیون، ابض، ۲۱. ریمت، عین جنیم، عین حده او بیت فصیص شامل وو. ۲۲. دا سرحد د تبور، شخصومه او بیت شمس سره هم لگېدو او د اردن سره ختم وو. په دې کبني شپارس ښارونه شامل وو، چې گېرچاپېره ترې نه کلی وو. ۲۳. دا ښارونه او کلی په هغه مُلک کبني وو کوم چې د یساکار قبیلې ته ملاو شو چې د هغوی میراث شی.

د آشر قبیلې ته حواله شوې علاقه

٢٤ په پینځم ځل پچه د آشر قبیلې د کورنو راووتله. ٢٥ په دې کبني د حلقه، حلی، بطن، اکشاف، ٢٦ المُلک، عماد او مسال علاقې شاملې وې. په نمرپرېواته طرف باندې دا د کرمل او د سیحور لبنات سره لگېدو. ٢٧ چرته چې دا نمرخاته طرف ته تاو وو، نو د دې سرحد بیتدجون ته تلې وو او د بیت عمیق او نعی اېل د شمال په لاره دا زبولون او د افتتاح اېل وادی سره لگېدلو. دا په شمال کبني کابول ته روان وو، ٢٨ عبرون، رحوب، حمون، قاناہ او تر صیدا پورې تلې وو. ٢٩ سرحد بیا د راما طرف ته تاو وو او د پخو دېوالونو ښار صور ته رسېدلې وو، بیا دا حوسه ته تاو وو او د مدیترانی سمندر سره ختم وو. په دې کبني مهلاب، اکزیب، ٣٠ عمه، افیق او رحوب شامل وو، دا دوویشته ښارونه وو، چې گېرچاپېره ترې نه کلی وو. ٣١ دا ښارونه او د دې کلی په هغه ملک کبني وو کوم چې د آشر قبیلې کورنو ته ملاو شو چې خپل میراث یې شی.

د نفتالی قبیلې ته حواله شوې علاقه

٣٢ په شپږم ځل پچه د نفتالی قبیلې د کورنو راووتله. ٣٣ د دې سرحد د حلف نه د ضعنیم د څېړی ونې ته تلې وو، دا ادامی نقب او یبني اېل ته تر لقوم پورې روان وو او دا د اردن سره ختم وو. ٣٤ دا سرحد هلته نمرپرېواته طرف ته ازنوت تېور ته تاو وو او د هلته نه حقوق ته تاو وو او په جنوب کبني د زبولون سره، نمرپرېواته طرف ته د آشر سره او نمرخاته

طرف ته د اُردن سره لگېدو. (۲۵) د پخو دېوالونو ښارونه دا
 ؤو، صديم، صير، حمات، رقت، كنرت، (۲۶) ادامه، راما،
 حصور، (۲۷) قانس، ادرعى، عين حصور، (۲۸) ارون،
 مجدل اېل، حُرېم، بيت عنات او بيت شمس، دا نولس ښارونه
 ؤو، چې گېرچاپېره ترې نه كلى ؤو. (۲۹) دا ښارونه او د دې
 كلى په هغه مُلك كښې ؤو كوم چې د نفتالى قبيلې كورنو ته
 ملاو شوى ؤو چې د هغوى ميراث شى.

د دان قبيلې ته حواله شوې علاقه

(۳۰) په اوؤم خُل پچه د دان قبيلې د كورنو راووتله. (۳۱) په
 هغې كښې دا علاقې شاملې وې، صُرعا، اِسْتال، عيرشمس،
 (۳۲) شعلبين، ايالون، اِتلاه، (۳۳) ايلون، تمنن، عقرون، (۳۴)
 التقيه، جبتون، بعلات، (۳۵) يهود، بنى برق، جات رمون، (۳۶)
 مے يرقون، رقون او داسې د يافا نه گېرچاپېره علاقه هم. (۳۷)
 كله چې د دان د خلقو نه زمكه لاره، نو هغوى لشم ته لارل او
 حمله يې پرې وكړه. هغه يې قبضه كړو، د دې خلق يې ووژل
 او په مُلك باندې يې خپله دعوى وكړه. هغوى هلته اوسېدل
 او د هغه ښار نوم يې د لشم نه دان ته بدل كړو، يعنې د خپل
 پلار نيکه نوم دان يې ورباندې كېښودو. (۳۸) دا ښارونه او د
 دې كلى په هغه مُلك كښې ؤو كوم چې د دان قبيلې كورنو ته
 ملاو شوى ؤو چې خپل ميراث يې شى.

د آخرى زمكې حواله كېدل

(۳۹) كله چې بنى اسرائيلو د زمكې تقسيمول ختم كړل، نو
 هغوى د نون زوى يشوع له د زمكې يوه حصه وركړه چې د

هغه خپل میراث شی. (۵۰) لکه څنگه چې مالک خدای حکم کړی وو، هغوی یسوع له هغه ښار ورکړو چې کوم یې غوښتې وو، یعنې د غرونو په ملک افرائیم کښې د تمت سرح ښار هغه بیا جوړ کړو او هغه په کښې اوسېدو. (۵۱) الی عزر امام، د نون زوی یسوع، د بنی اسرائیلو د کورنو مشرانو د زمکې دا برخې د پچې په ذریعه حواله کړې او په سیلا کښې یې د مالک خدای سره د مشورې په مطابق د مالک خدای د حضور مقدسې خېمې د دروازې په خوله کښې داسې وکړل، نو په دې طریقه هغوی د زمکې تقسیمول ختم کړل.

د پناه ښارونه

۲۰ (۱) نو مالک خدای یسوع ته وفرمائیل (۲) چې، ”بنی اسرائیلو ته ووايه، د پناه دپاره ښارونه خوښ کړئ لکه څنگه چې ما موسی له حکم ورکړی وو. (۳) کله چې څوک په غلطۍ سره یو کس ووژنی نو هغه کس هغه خدای ته تښتېدې شی چې د بدل اخستونکو نه په امان کښې وی. (۴) نو هغه کس دې د دې ښارونو نه یو ښار ته وتښتی او د ښار د دروازې سره د جرگې خدای ته دې لار شی او چې څه شوی و نو هغه دې مشرانو ته بیان کړی. نو بیا به هغه کس له اجازت ورکړی چې ښار ته ورننوځی او د اوسېدو دپاره به یو خدای ورکړی، نو هغه به هلته اوسېږی. (۵) که هغه کس هلته هم ورپسې لار شی چې کوم بدل اخستل غواړی، نو د هغه ښار خلق دې هغوی هیڅکله هغه ته نه حواله کوی. د ښار خلق به یې خامخا بچ کوی ځکه هغه به قصداً نه بلکې په

غلطی سره کس وڙلے وی. (۶) هغه به تر هغې پورې په هغه
 بنار کبني ايسار وی چې تر کومې پورې هغه مشر امام
 ژوندی وی او د هغه سره عوامی عدالت وشي. بيا دې هغه
 په خپل بنار کبني کور ته واپس لاړ شي، د کوم نه چې هغه
 راتبته بدلے وی. (۷) نو هغوی د اردن نمرپرېواته طرف ته د
 نفتالی غرونو په ملک کبني د گليل قادس خوښ کړو، د
 افرائيم غرونو په ملک کبني شکم، او د يهوداه غرونو په ملک
 کبني يې حبرون خوښ کړو. (۸) هغوی د اردن نمرخاته
 طرف ته، د يريحو نمرخاته طرف ته د صحرا په اوچت خائ
 باندې او د روبين په علاقه کبني بصر خوښ کړو، د جاد په
 علاقه جلعاد کبني رامات، د منسی په علاقه کبني او په بسن
 کبني يې جولان خوښ کړو. (۹) دا د ټولو بني اسرائيلو او د
 پردی ملک هغه ټولو مسافرو دپاره د پناه ښارونه وؤ کوم
 مسافر چې د هغوی سره اوسېدل. هر چا به چې هم په غلطی
 سره يو کس وڙلے وو نو هغه ته به د هغه کس نه په هغه
 ښارونو کبني پناه ملاوېده چا به چې بدل اخستل غوښتل،
 چې ترڅو پورې په هغه باندې په عوامی عدالت کبني فېصله
 نه وه شوې نو هيڅ څوک به نه شول وڙلے.

د ليويانو ښارونه

۲۱ (۱) د ليوی قبيلې د کورنو مشران الی عزز امام، د نون
 زوی يشوع او د ټولو بني اسرائيلو د قبيلو مشرانو له لارل.
 (۲) هلته د کنعان په ملک سيلا کبني مشرانو هغوی ته
 ووئيل، ”مالک خدای د موسی په ذريعه حکم کړے دے چې
 مونږ له به د اوسېدو دپاره ښارونه راکولے شي او داسې د

دې نه گېرچاپېره زمونږ د څاروو دپاره به د څرن زمکه

راکولې شی. (۳) نو د مالک خدای د حکم په مطابق بنی

اسرائیلو د خپلو علاقو نه لیویانو له خاص ښارونه او د څرن

زمکې ورکړې. (۴) وپومبی ښارونه د لیوی خاندان د قُهات

قبیلو ته حواله کړې شول. هغه خاندان کوم چې د هارون

امام اولاد وُو هغوی ته د یهوداه، شمعون او بنیامین د علاقو

نه دیارلس ښارونه حواله کړې شول. (۵) د قُهات باقی پاتې

قبیلې ته د افرائیم، دان او نمرپرپواته طرف ته منسی د علاقو

نه لس ښارونه حواله کړې شول. (۶) د جیرسون قبیلې ته د

یساکار، آشر، نفتالی او نمرخاته طرف ته منسی د علاقو نه

دیارلس ښارونه حواله کړې شول. (۷) د مراری قبیلې

کورنو ته د روبین، جاد او زبولون علاقو نه دولس ښارونه

حواله کړې شول. (۸) بنی اسرائیلو د پچې په ذریعه دا

ښارونه او د دې د څرن زمکې لیویانو ته حواله کړې، هم هغه

شان چې څنگه مالک خدای د موسی په ذریعه حکم کړې

وو. (۹) دا د هغه ښارونو نومونه دی کوم چې د یهوداه او

شمعون د علاقو نه ورکړې شوی وُو، (۱۰) دا د هارون اولاد

له ورکړې شوی وُو چې هغوی د قُهات قبیله وه، چې هغوی

د لیویانو اولاد وو، ځکه چې اول هغوی ته علاقه حواله کولې

شوه. (۱۱) هغوی له د قریت اربع ښار ورکړې شو (اربع د

عناق پلار وو)، اربع اوس حبرون بللې شی، دا د یهوداه د

غرونو په مُلک کښې دے، د دې سره د دې نه گېرچاپېره د

څرن زمکه هم ورکړې شوه. (۱۲) خو د هغه ښار پتی او

نزدې کلی د مخکښې نه د یفنه زوی کالب له په میراث کښې

ورکړې شوی وُو. (۱۳) دا ښارونه سره د څرن د زمکې د

هارون امام اولاد ته حواله شوی وُو، حبرون کوم چې د پناه

بنار وو، او لِبناه، (١٤) يتير، استموع، (١٥) حولون، دبیر، (١٦)
 عین، یُوطه او بیت شمس، چي د دې سره د څرن زمکې هم
 وې، نههٔ بنارونه د يهوداه او شمعون دواړو قبیلو نه ورته
 حواله کړې شوی ؤو. (١٧) د بنيامين د علاقې نه هغوی له
 څلور بنارونه ورکړې شوی ؤو، جبعون، جبعه، (١٨) عنوت
 او د علمون بنارونه، چي د دې سره د څرن زمکې هم وې.
 (١٩) ټول دیارلس بنارونه، سره د څرن د زمکې د هارون
 اولاد امامانو له ورکړې شوی ؤو. (٢٠) د لیوی قبیلې د قُهاټ
 قبیلې نورو کورنو ته د اِفرائیم د علاقې نه څهٔ بنارونه حواله
 کړې شوی ؤو. (٢١) هغوی له څلور بنارونه ورکړې شوی
 ؤو، شِکم او د اِفرائیم د غرونو په مُلک کبني د دې د څرن
 زمکه (شِکم د پناه یو بنار وو)، جزر، (٢٢) قبضیم او د
 بیت حورون بنارونه، چي د څرن زمکې د دې سره وې. (٢٣)
 د دان د علاقې نه هغوی له څلور بنارونه ورکړې شوی ؤو،
 التِقیه، جبتون، (٢٤) ایالون او جات رِمون، چي د څرن زمکې
 ورسره وې. (٢٥) د نمرپرېواتهٔ طرف ته منسی د علاقې نه
 هغوی له دوه بنارونه ورکړې شوی ؤو، تعنک او جات
 رِمون، چي د څرن زمکې ورسره وې. (٢٦) د قُهاټ قبیلې
 کورنو ته ټول لس بنارونه ملاو شول، چي د څرن زمکې
 ورسره وې. (٢٧) د لیوی قوم یوې بلې قبیلې جیرسون ته د
 نمرخاتهٔ په طرف منسی د علاقې نه دوه بنارونه ملاو شول
 یعنی په بسن کبني جولان، چي د پناه یو بنار وو او بعستراه،
 چي د څرن زمکې ورسره وې. (٢٨) د یساکار د علاقې نه
 هغوی ته څلور بنارونه ملاو شول، قسیون، دبرت، (٢٩)
 یرموت او عین جنیم، چي د څرن زمکې ورسره وې. (٣٠) د
 آشر د علاقې نه هغوی ته څلور بنارونه ملاو شول، مسال،

عبدون، (۳۱) حلقّت او رِحوب چي د څرن زمکې ورسره وې. (۳۲) د نفتالی د علاقې نه هغوی ته درې بشارونه ملاو شول، په گلیل کبني قادس، چي د پناه يو بشار وو او د څرن زمکې ورسره وې، حمات دور او قرتان چي د څرن زمکې ورسره وې. (۳۳) د جیرسون قبيلې مختلفو کورنو ته ټول دیارلس بشارونه ملاو شول چي د څرن زمکې ورسره وې. (۳۴) د لیوی قبيلې د مراری پاتې قبيلې ته د زبولون علاقې نه څلور بشارونه ملاو شول، یقنعام، قرتاه، (۳۵) دمنه او نحلال چي د څرن زمکې ورسره وې. (۳۶) د روبین علاقې نه هغوی ته څلور بشارونه ملاو شول، بصر، یهض، (۳۷) قدیمات او مفعّت چي د څرن زمکې ورسره وې. (۳۸) د جاد قبيلې نه هغوی ته څلور بشارونه ملاو شول، په جلعاد کبني رامات، چي د پناه يو بشار وو، چي د څرن زمکې ورسره وې، محنايم، (۳۹) حسبون او يعزیر چي د څرن زمکې ورسره وې. (۴۰) نو د مراری قبيلې ته ټول دولس بشارونه حواله شوی و. (۴۱) - (۴۲) د بنی اسرائیلو د خپل ملک نه ټول اته څلوېښت بشارونه لیویانو له ورکړې شوی و او چي د هغې نه گېرچاپېره د څرن زمکې وې.

د بنی اسرائیلو ملک نیول

(۴۳) نو مالک خدای بنی اسرائیلو له هغه ټول ملک ورکړو د کوم پي چي د هغوی پلار نیکه سره د ورکولو لوظ کړې وو. کله چي بنی اسرائیلو دا ملک قبضه کړو، نو هغوی هلته په هغه ملک کبني دېره شول. (۴۴) مالک خدای هغوی له هم هغه شان د هر طرف نه امن ورکړې وو، لکه څنگه چي هغه د هغوی د پلار نیکه سره لوظ کړې وو. د هغوی يو دشمن

هم د هغویٰ مقابله نه شوه کولې ځکه چې مالک خدای هغویٰ له په ټولو دشمنانو باندې فتح ورکړې وه. (۴۵) مالک خدای چې د بنی اسرائیلو سره څومره وعده کړې وې نو په هغې کښې یوه هم نه وه ناکامه شوې او ټولې یې پوره کړې وې.

د حضرت یسوع د څه قبیلو رخصتول

۲۲ (۱) بیا یسوع د روبین، جاد او د نمرخاته طرف

منسی قبیلې خلق راغونډ کړل. (۲) او یسوع ورته وفرمائیل،

”تاسو هغه هر څه کړی دی چې د مالک خدای خدمت

کوونکی موسی د څه کولو حکم درکړې دے او تاسو زما

ټول حکمونه منلی دی. (۳) په دې ټولو وختونو کښې تاسو

یو ځلې هم د خپلو بنی اسرائیلو سره بې وفایي نه ده کړې.

تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک حکم ښه منلې دے.

(۴) نو چې څنگه هغه وعده کړې ده، مالک خدای ستاسو

خدای پاک ستاسو خپلو بنی اسرائیلو له آرام درکړې دے.

نو په هغه ملک کښې واپس خپلو کورونو ته لاړ شی، کوم

ملک چې د اردن نمرخاته طرف ته دے، هغه ملک چې د

مالک خدای خدمت کوونکی موسی درکړې دے. (۵) خیال

کوئ چې هغه قانون پوره ومنئ چې موسی د هغې حکم

درکړې دے یعنې د مالک خدای د خپل خدای پاک سره

مینه کوئ، د هغه حکمونه منئ، د هغه وفادار اوسئ او د زړه

د اخلاصه د هغه خدمت کوئ.“ (۶) - (۸) یسوع د خپل

برکت سره او د دې خبرو سره هغویٰ واپس خپلو کورونو ته

ولېږل، ”تاسو خپلو کورونو ته ډېر مالداره واپس روان یئ او

ڊپر څاروي، سپين زر، سره زر، زږ، اوسپنه او ڊپرې جامي
 درسره دي. تاسو چې د خپلو دشمنانو نه څه اخستي دي نو د
 هغې نه د خپلو قبيلو خلقو له حصه ورکړئ. “ او هغوی
 کورونو ته لاړل. موسی د اردن نمرخاته طرف ته زمکه د
 منسی نیمې قبیلې له ورکړې وه، خو یشوع د منسی باقی نیمې
 قبیلې له د نورو قبیلو سره د اردن نمرپرپواته طرف ته زمکه
 ورکړه. (۹) د روبین، جاد او نمرخاته طرف ته منسی قبیلو
 خلق واپس خپلو کورونو ته لاړل. هغوی پاتې بنی اسرائیل د
 کنعان په ملک سیلا کبني پرېښودل او خپل ملک جلعاد ته
 یې سفر شروع کړو، دا ملک هغوی د هغه حکم په مطابق
 نیولې وو چې مالک خدای د موسی په ذریعه کړې وو.

د اردن سره قربان گاه

(۱۰) خو په کوم وخت کبني چې هغوی لا په کنعان کبني وو
 او چې کله هغوی د اردن سره نزدې جلیلوت نومې ځای ته
 راغلل، نو د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې سړی هلته د
 دې دپاره ایسار شول چې یوه لویه او د شان و شوکت والا
 قربان گاه جوړه کړی. (۱۱) باقی بنی اسرائیلو ته وویلې
 شول چې، “واورئ، د روبین، جاد او د منسی نیمې قبیلې
 کنعان ملک ته ننوتلو په ځای کبني، زمونږ په طرف باندې د
 اردن سیند سره یوه قربان گاه جوړه کړې ده.” (۱۲) کله چې
 بنی اسرائیل د دې نه خبر شول، نو د سیلا سره ټول قوم د
 دې دپاره راغونډ شو چې د نمرخاته طرف ته قبیلو خلاف
 جنگ وکړی. (۱۳) نو بنی اسرائیلو د الی عزرا امام زوی
 فینحاس د جلعاد په ملک کبني د روبین، جاد او د نمرخاته

طرف منسى قبيلې خلقو له ولېرلو. (۱۴) بيا لس مشران د
 فينحاس سره لارل، چې هر يو د بنى اسرائيلې قبيلې مشر وو
 او هر يو په قبيلو کښې د کورنو مشر وو. (۱۵) هغوى په
 جلعاد کښې د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلې خلقو له
 راغلل او ورته يې ووييل چې، (۱۶) ”د مالک خدائ ټول قوم
 تپوس کوى چې تاسو د مالک خدائ د بنى اسرائيلو د خدائ
 پاک خلاف دا عمل ولې کړې دى؟ چې دا قربان گاه تاسو د
 خان دپاره جوړه کړې ده نو د مالک خدائ خلاف مو بغاوت
 کړې دى او تاسو د هغه په لاره نه يى روان. (۱۷) په فعور
 کښې زمونږ هغه گناه درته ياده ده څه، چې په کوم وخت
 کښې مالک خدائ په خلقو ويا راوستله؟ مونږ د هغې په وجه
 تر اوسه پورې په تکليف کښې يو. ولې هغه گناه کافي نه وه
 څه؟ (۱۸) تاسو اوس د هغه په لاره د تلو نه انکار کوئ څه؟
 که تاسو نن د مالک خدائ خلاف سرکشى وکړه، نو سبا به
 هغه د بنى اسرائيلو ټول قوم ته په قهر وى. (۱۹) نو بيا، که
 ستاسو ملک د عبادت دپاره بښه نه وى، نو د مالک خدائ
 ملک ته ورننوځئ، چرته چې د هغه مقدسه خېمه ده. زمونږ
 په مينځ کښې په څه زمکه باندې دعوى وکړئ. خو د مالک
 خدائ خلاف سرکشى مه کوئ او نه چې مونږ سرکشه کړئ
 چې د مالک خدائ زمونږ د خدائ پاک د قربان گاه نه علاوه
 يوه قربان گاه جوړه کړو. (۲۰) هغه راپه ياد کړئ چې د زارح
 زوى عکن د هغه څيزونو سره خيانت وکړو چې د هغې تباھى
 ضرورى وه، د دې په وجه د بنى اسرائيلو ټول قوم ته سزا
 ملاو شوه. د عکن د گناه په وجه نور کسان هم مړه شوى
 وو.“ (۲۱) د روبين، جاد او د منسى نيمې قبيلو خلقو د
 نمرپرېواته طرف ته قبيلو د کورنو مشرانو ته په جواب کښې

ووئیل، (۲۲) ”خُدائِ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائِ

دے. خُدائِ پاک طاقتور دے. هغه مالِک خُدائِ دے. هغه ته

پته ده چې مونږ داسې ولې وکړل او مونږ غواړو چې تاسو ته

هم پته ولگي. که مونږ سرکشی وکړه او په مالِک خُدائِ

باندې مو ایمان ونه لرلو، نو مونږ نور ژوندی مه پرېږدئ. (۲۳)

که مونږ د مالِک خُدائِ نافرمانی وکړه او د دې دپاره مو

خپله قربان گاه جوړه کړه چې په دې باندې نذرانې وسوزوو

او یا یې د غلې نذرانې او سلامتی نذرانې دپاره استعمال کړو،

نو مالِک خُدائِ دې په خپله مونږ له سزا راکړي. (۲۴) مونږ

داسې ځکه وکړل چې په راتلونکی وختونو کېنې ستاسو اولاد

زمونږ اولاد ته ونه وائی چې ستاسو د مالِک خُدائِ د بنی

إسرائیلو د خُدائِ پاک سره هیڅ کار نشته. (۲۵) هغه زمونږ او

ستاسو یعنی د روبین او جاد خلقو په مینځ کېنې د اردن د

حد پوله جوړه کړه. ستاسو د مالِک خُدائِ سره هیڅ کار

نشته. نو بیا کېدې شی چې ستاسو اولاد زمونږ اولاد د مالِک

خُدائِ د عبادت نه منع کړي. (۲۶) نو مونږ قربان گاه د نذرانو

سوزولو او پېش کولو دپاره نه ده جوړه کړې، (۲۷) بلکې د

دې دپاره مو جوړه کړه چې دا زمونږ او ستاسو او زمونږ نه

پس د نسلونو دپاره یو یادگار وی، چې مونږ بې شکه د مالِک

خُدائِ د مقدسې خېمې په مخکېنې د هغه عبادت کوو او هغه

ته خپلې نذرانې وسوزوو او قربانې او د سلامتی نذرانې پېش

کوو. نو داسې ستاسو اولاد به دا خبره نه کوی چې د مالِک

خُدائِ سره زمونږ هیڅ کار نشته. (۲۸) زمونږ خیال دا وو، که

چرې داسې وشول، نو زمونږ اولاد به وائی چې گورئ، زمونږ

پلار نیکه هم هغه شان قربان گاه جوړه کړې ده لکه څنگه چې

د مالِک خُدائِ قربان گاه ده، دا د سوزېدونکو نذرانو او

قربانو دپاره نه ده بلکې دا زمونږ او ستاسو د خلقو دپاره يو
 يادگار دے. (۲۹) مونږ به بېخي د مالک خدای خلاف
 سرکشي نه کړو او نه به د هغه نه اوږو چې د نذرانو د
 سوزېدو او غلې او د قربانو پېش کولو دپاره يوه قربان گاه
 جوړه کړو. کومه قربان گاه چې د مالک خدای زمونږ خدای
 پاک د حضور خېمې په مخکېني ولاړه ده نو صرف هغه به د
 دې دپاره استعمالولې شي. (۳۰) فينحاس امام او د قوم
 هغه لس مشران سپری کوم چې د هغه سره وُو، د نمرېرېواته
 طرف ته د قبيلو د کورنو مشران د روبین، جاد او د منسی
 نیمې قبيلې د خبرو نه خبر شول، نو هغوی خوشحاله شول.
 (۳۱) د الی عزز امام زوی فينحاس هغوی ته وویل، ”اوس
 مونږ ته پته ده چې مالک خدای زمونږ مل دے. تاسو د هغه
 خلاف سرکشي ونه کړه، نو داسې تاسو بنی اسرائیل د مالک
 خدای د سزا نه بچ کړل. (۳۲) بیا فينحاس او مشران د
 جلعاد په ملک کېني د روبین او جاد د خلقو نه روان شول
 او واپس په کنعان کېني د بنی اسرائیلو خلقو له لارل او
 هغوی یې خبر کړل. (۳۳) بنی اسرائیل خوشحاله وُو او د
 خدای پاک ثناء صفت یې کولو. هغوی جنگ له د تلو او هغه
 خبرې پرېښودې چې هغه ملک به تباہ کړو چرته چې د
 روبین او جاد خلق اوسېږي. (۳۴) د روبین او جاد خلقو
 وویل، ”دا قربان گاه زمونږ ټولو دپاره يو يادگار دے چې
 مالک خدای، خدای پاک دے. “ نو هغوی په دې باندې
 ”يادگار“ نوم کېښودو.

١) پېره موده وروستو مالک خدای بنی اسرائیلو له د هغوی گېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړو. په هغه وخت کېنې يشوع پېر بويا وو، ٢) نو هغه ټول بنی اسرائیل، مشران، مالکان، قاضیان او د خلقو آفسران راوغوښتل او ورته یې ووئیل، ”زه اوس پېر بويا شوې يم. ٣) تاسو هغه هر څه لیدلی دی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک د دې ټولو قومونو سره ستاسو دپاره کړی دی. مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو دپاره جنگ کوی. ٤) ما ستاسو قبیلو ته د هغه قومونو ملک حواله کړې دے چې خپل میراث یې شی کومو قومونو چې شکست نه دے خوړلے او ورسره د هغه ټولو قومونو چې ما د مخکېنې نه فتح کړی دی، چې هغوی د نمرخاته طرف ته د اردن سیند نه واخله د نمرپرپواته طرف ته د مدیترانی سمندر پورې دی. ٥) مالک خدای ستاسو خدای پاک به هغه پاتې شوی قومونه ستاسو نه په شا کړی او چې تاسو مخ په وړاندې ځی نو هغوی به وشړی. د هغوی ملک به ستاسو شی، هم هغه شان لکه څنگه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک وعده کړې ده. ٦) نو پام کوئ چې هغه هر څه ومنی او هغه هر څه وکړی کوم چې د موسی د شریعت په کتاب کېنې لیکلے شوی دی او د هغې نه یو طرف ته هم مه اوړی. ٧) نو بیا به تاسو د هغه خلقو سره کار نه لرئ کوم چې ستاسو سره پاتې وی، نه به د هغوی د معبودانو نومونه په ژبه راوولی، او نه به دا نومونه د قسم دپاره استعمالوئ، نه به د هغه معبودانو عبادت کوئ او نه به ورته سجده لگوئ. ٨) د دې په ځای، د مالک خدای هم هغه

شان وفادار اوسئ، لکه څنگه چې تر اوسه پورې وفادار يئ. (۹) چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو مالک خدائ لوی لوی او تکره قومونه شړلی دی او تر اوسه پورې څوک د دې قابل نه دی چې ستاسو خلاف ودرېږي. (۱۰) ستاسو هر يو کس زر سپرو له منډه ورکولې شي، ځکه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو دپاره جنگ کوي، هم هغه شان لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. (۱۱) نو بيا کوشش کوئ چې د مالک خدائ خپل خدائ پاک سره مينه وکړئ. (۱۲) که تاسو بې وفا شئ او د هغه قومونو سره اتحاد وکړئ کوم قومونه چې تر اوسه پورې ستاسو سره پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ، (۱۳) نو تاسو يقين وکړئ چې کله تاسو مخ په وړاندې ځئ نو مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به نور هغه قومونه ونه شړي. او هغوی به ستاسو دپاره د دام يا د کندې په شان خطرناک وي او د کوږې په شان به داسې دردناک وي لکه چې ستاسو ملا ورباندې ووهلې شي او يا چې ازغی ستاسو سترگې ړندې کړي. او دا به په هغه وخت ختم شي چې ستاسو يو کس هم په دې بنائسته ملک کېنې پاتې نه شي هغه ملک چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو له درکړې دے. (۱۴) اوس زما د مرگ وخت نږدې دے او تاسو هر يو کس د زړه د کومې نه خبر يئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک چې هره يوه وعده کړې ده نو هغه يې پوره کړې ده، داسې يوه وعده هم نشته چې پوره شوې نه وي. (۱۵) خو لکه څنگه چې هغه کومه وعده کړې ده او هره يوه يې پوره کړې ده، نو داسې که تاسو د هغه نافرمانی وکړئ نو خدائ پاک به هغه افتونه هم راوولي. تاسو به تباه کړي او د هغه بڼه ملک نه به مو ورک کړي کوم بڼه ملک چې مالک خدائ

ستاسو خُدائِ پاک تاسو له درکړې وو. (۱۶) کۀ تاسو هغه لوظ مات کړئ چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک د هغې سر ته رسولو حُکم درکړې دے او تاسو د نورو معبودانو خِدمت او عبادت وکړئ، نو بيا به هغه په خپله غصه کبښي تاسو له سزا درکړي، نو پېر زر به ستاسو يو کس هم په دې بڼۀ مُلک کبښي پاتې نۀ شي چې کوم هغه درکړې دے.

د حضرت يشوع په شِکَم کبښي خلقو ته تقرير کول

۲۴ (۱) يشوع په شِکَم کبښي د بنی اسرائیلو ټولې قبيلې

راغونډې کړې. هغه مالکان، مشران، قاضيان او د بنی

اسرائیلو آفسران راوغوښتل او هغوی د خُدائِ پاک حضور

ته راغلل. (۲) يشوع خلقو ته وفرمائيل، "مالک خُدائِ د بنی

اسرائیلو خُدائِ پاک داسې فرمائي چې، پېر وخت مخکبښي،

ستاسو پلار نيکۀ، سره د ابراهيم او نحر د پلار تارح، د فرات

سيند نه اخوا اوسېدل او هغوی د نورو معبودانو عبادت

کولو. (۳) بيا ما ستاسو پلار نيکۀ ابراهيم د فرات سيند نه

اخوا مُلک نه روان کړو او د کنعان په ټول مُلک کبښي مې

وگرځولو. ما هغه له پېر اولاد ورکړو. ما هغه له اسحاق

ورکړو، (۴) او اسحاق له مې يعقوب او عيسو ورکړل. ما

عيسو له د ادوم د غرونو مُلک ورکړو چې خپل ميراث يې

شي، خو ستاسو پلار نيکۀ يعقوب او د هغه بچي لاندې مصر

ته لاړل. (۵) ما بيا موسی او هارون ولېږل او په مصر باندې

مې لوی افتونه راوستل او د هغې نه پس ما تاسو راوويستلې.

(۶) ما ستاسو پلار نيکۀ د مصر نه راوويستل او مصريان د

جنگي گاډو او په آسونو سوارو کسانو سره په هغوی پسې

۷. خو کله چې ستاسو پلار نيکه بحر قلزم ته ورسېدل (۷) نو هغوی ما ته د مدد دپاره فریاد وکړو او ما د هغوی او د مصریانو په مینځ کې تیاره راوستله. ما مصریان په سمندر لاهو کړل او هغوی مې ورپوښ کړل. تاسو په خپلو سترگو ولیدل چې ما په مصر څه کړی دی. تاسو تر ډېره وخته پورې په هغه بیابان کې اوسېدئ. (۸) بیا ما تاسو د اموریانو ملک ته راوستلی، کوم چې د اردن نمرخاته طرف ته اوسېدل. هغوی ستاسو سره جنگ وکړو، خو ما تاسو له په هغوی باندې فتح درکړه. تاسو د هغوی ملک قبضه کړو او چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو هغوی مو تباه کول. (۹) بیا د موآب بادشاه صفور زوی بلق ستاسو خلاف جنگ وکړو. هغه د بعور زوی بلعام راوغوښتو او ورته یې ووئیل چې په تاسو لعنت ووائی. (۱۰) خو ما بلعام ته غوږ نه نیولو، نو ځکه هغه تاسو له برکت درکړو، او داسې ما تاسو د بلق نه بچ کړئ. (۱۱) تاسو د اردن نه پورې وتئ او یریحو ته راغلی. د یریحو سړو ستاسو خلاف جنگ وکړو، هم هغه شان چې څنگه اموریانو، فرزینانو، کنعانیانو، حتیانو، جرجاسیانو، حیوانو او یبوسیانو کړی ؤو. خو ما تاسو له په هغه ټولو باندې فتح درکړه. (۱۲) چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما هغوی د دې دپاره په وارخطایي آخته کړل چې هغه دوه اموری بادشاهان وشرم، دا کار ستاسو د تورو او لیندو په ذریعه نه وو شومې. (۱۳) ما تاسو له یو داسې زمکه درکړه چې تاسو هیڅکله کړلې نه وه او داسې ښارونه مې درکړل چې تاسو جوړ کړی نه ؤو. اوس تاسو هلته اوسېږئ او د هغه باغونو نه انگور خورئ چې تاسو کړلی نه دی او د هغه ونو نه د زیتونو مېوه خورئ چې تاسو کړلی نه دی. (۱۴) نو یسوع

فرمائیل چي، ”د مالکِ خُدايٰ نه یرپړئ او په اخلاص او ایماندارۍ سره د هغه خِدْمَت وکړئ. او د هغه معبودانو نه خُانِ خلاص کړئ چي ستاسو پلار نیکه په مسوپتامیه او مِصر کښي د هغوی عبادت کولو او صِرْف د مالکِ خُدايٰ خِدْمَت کوي. (۱۵) که ستاسو زړه نه کيږي چي د هغه خِدْمَت وکړئ، نو نن دا فېصله وکړئ چي د چا خِدْمَت به کوي، د هغه معبودانو چي ستاسو پلار نیکه په مسوپتامیه کښي د هغوی عبادت کولو یا د اموریانو د معبودانو، چي د چا په مُلک کښي تاسو اوس اوسېږئ. خو پاتي شوه زما او زما د خاندان خبره، نو مونږ به د مالکِ خُدايٰ خِدْمَت کوو.“ (۱۶)

خلقو ورته په جواب کښي وویل، ”مونږ به هیڅکله مالکِ خُدايٰ نه پرېږدو چي د نورو معبودانو عبادت وکړو. (۱۷)

مالکِ خُدايٰ زمونږ خُدايٰ پاک زمونږ پلار نیکه او مونږ په مِصر کښي د غلامۍ نه راوویستلو او چي هغه کومې معجزې کولې نو هغه مو ولیدلې. چي مونږ د هر یو قوم نه هم تېرېدو او هر خُايٰ له هم تلو نو هغه مونږ په حِفَاضَت کښي ساتلو. (۱۸) کله چي مونږ دې مُلک ته مخ په وړاندې تلو، نو مالکِ خُدايٰ هغه ټول اموریان وشرل کوم چي دلته اوسېدل. نو خُکه مونږ به هم د مالکِ خُدايٰ خِدْمَت کوو، هغه زمونږ خُدايٰ پاک دے.“ (۱۹) یسوع خلکو ته وفرمائیل، ”خو کېدے شی چي تاسو د دې قابل نه شی چي د مالکِ خُدايٰ خِدْمَت وکړئ. هغه یو مقدس او غیرتی خُدايٰ پاک دے او هغه به ستاسو گناهونه نه معاف کوي، (۲۰) او که تاسو هغه پرېږدئ او د پردو معبودانو خِدْمَت وکړئ، نو هغه به ستاسو خِلاف شی او تاسو له به سزا درکړي. هغه به تاسو تباہ کړي، اگر چي هغه ستاسو سره مخکښي ښه هم وو.“ (۲۱) نو خلقو

يشوع ته ووئيل، ”نه، مونږ به د مالک خدائ خدمت کوو.“

٢٢) يشوع هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو په خپله د دې حقيقت گواهان يئ چې تاسو د مالک خدائ خدمت خوښ کړئ دئ.“ هغوئ ووئيل، ”آو، مونږ د دې خبرې گواهان يو.“

٢٣) نو يشوع ورته وفرمائيل، ”تاسو سره چې کوم پردی بتان دی نو د هغې نه ځان خلاص کړئ، نو داسې به تاسو د مالک خدائ د بنی اسرائيلو د خدائ پاک سره وفادار اوسئ.“

٢٤) بيا خلقو يشوع ته ووئيل، ”مونږ به د مالک خدائ د خپل خدائ پاک خدمت کوو. مونږ به د هغه حکمونه منو.“

٢٥) نو په هغه ورځ يشوع د خلقو سره يو لوظ وکړو او هلته په شکم کښې هغه ورته قانون او اصول وښودل. ٢٦) يشوع دا حکمونه د خدائ پاک د شريعت په کتاب کښې وليکل. بيا هغه يو لوی کانې واخستلو او د مالک خدائ په مقدس ځای کښې يې د خپرې د ونې لاندې ودرولو. ٢٧) هغه ټولو خلقو ته وفرمائيل، ”دا کانې به زمونږ گواه وی. دې کانې هغه ټولې خبرې اورېدلې دی کومې چې مالک خدائ مونږ سره کړې دی. نو دا به ستاسو خلاف يو گواه وی، چې د خدائ پاک خلاف د سرکشي نه مو وساتي.“

٢٨) بيا يشوع خلق ولېږل او هغوئ ټول د هغه ملک خپلې برخې ته راواپس شول.

د حضرت يشوع او الی عزز وفات کېدل

٢٩) د هغې نه پس، د مالک خدائ خدمتگار د نون زوی يشوع د يو سل او لسو کالو په عمر کښې وفات شو. ٣٠) هغوئ هغه د افرائيم د غرونو په ملک کښې د تمت سره سره په خپله زمکه کښې ښخ کړو چې دا ملک د جعس غر شمالي

طرف ته دے. (۳۱) ترڅو پورې چې يشوع ژوندی وو، نو بنی اسرائیلو د مالک خدای خدمت کولو او د هغه د مرگ نه پس هغوی تر هغې پورې هم دغه شان کول چې هغه مشران ژوندی وو چې کومو مشرانو په خپله هغه هر څه ولیدل چې مالک خدای څه د بنی اسرائیلو دپاره کړی وو. (۳۲) بنی اسرائیلو چې د مصر نه د یوسف کوم هډوکي راوړی وو نو هغوی هغه د شکم په هغه زمکه کښې بنخ کړل کومه چې یعقوب د شکم د پلار د همور د زامنو نه د سپینو زرو په سلو سیکو باندې اخستې وه. دا هغه زمکه وه چې د یوسف د اولاد په ذریعه میراث شوې وه. (۳۳) د هارون زوی الی عزر مړ شو او په جبعه کښې بنخ شو، دا هغه ښار وو چې د افرائیم د غرونو په ملک کښې وو او چې د هغه زوی فینحاس له ورکړې شوې وو.